ISSN 1977-0863

Úřední věstník Evropské unie

C 8

České vydání

Svazek 55

11. ledna 2012

Informace a oznámení

Oznámení č. | Obsah | Strana

II *Sdělení*

SDĚLENÍ ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Evropská komise

2012/C 8/01 Povolení státní podpory podle ustanovení článků 107 a 108 SFEU – Případy, k nimž Komise nevznáší námitku [1] 1

2012/C 8/02 Sdělení Komise o použití pravidel Evropské unie v oblasti státní podpory na vyrovnávací platbu udělenou za poskytování služeb obecného hospodářského zájmu [2] 4

2012/C 8/03 Sdělení Komise – Rámec Evropské unie pro státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby (2011) [2] 15

2012/C 8/04 Sdělení Komise – Schválení obsahu předlohy nařízení Komise o podpoře *de minimis* za poskytování služeb obecného hospodářského zájmu [2] 23

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Evropská komise

2012/C 8/05 Směnné kurzy vůči euru 28

CS

Cena: 3 EUR

[1] Text s významem pro EHP, kromě produktů, na něž se vztahuje příloha I Smlouvy

[2] Text s významem pro EHP

(Pokračování na následující straně)

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2012/C 8/06	Oznámení o pokynech Evropské unie pro správnou praxi	29
	INFORMACE ČLENSKÝCH STÁTŮ	
2012/C 8/07	Souhrnné údaje sdělené členskými státy o státní podpoře poskytnuté podle nařízení Komise (ES) č. 736/2008 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na státní podpory malým a středním podnikům působícím v oblasti produkce, zpracování a uvádění produktů rybolovu na trh [1]	30
2012/C 8/08	Sdělení ministra hospodářství, zemědělství a inovací Nizozemského království podle čl. 3 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/22/ES o podmínkách udělování a užívání povolení k vyhledávání, průzkumu a těžbě uhlovodíků	31
2012/C 8/09	Sdělení ministra hospodářství, zemědělství a inovací Nizozemského království podle čl. 3 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/22/ES o podmínkách udělování a užívání povolení k vyhledávání, průzkumu a těžbě uhlovodíků	32
2012/C 8/10	Sdělení ministra hospodářství, zemědělství a inovací Nizozemského království podle čl. 3 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/22/ES o podmínkách udělování a užívání povolení k vyhledávání, průzkumu a těžbě uhlovodíků	33
2012/C 8/11	Sdělení ministra hospodářství, zemědělství a inovací Nizozemského království podle čl. 3 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/22/ES o podmínkách udělování a užívání povolení k vyhledávání, průzkumu a těžbě uhlovodíků	34
2012/C 8/12	Souhrnné údaje sdělené členskými státy o státní podpoře poskytnuté podle nařízení Komise (ES) č. 736/2008 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na státní podpory malým a středním podnikům působícím v oblasti produkce, zpracování a uvádění produktů rybolovu na trh [1]	35

CS

[1] Text s významem pro EHP

II

(Sdělení)

SDĚLENÍ ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

EVROPSKÁ KOMISE

Povolení státní podpory podle ustanovení článků 107 a 108 SFEU

Případy, k nimž Komise nevznáší námitku

(Text s významem pro EHP, kromě produktů, na něž se vztahuje příloha I Smlouvy)

(2012/C 8/01)

Datum přijetí rozhodnutí	25.7.2011	
Odkaz na číslo státní podpory	SA.32705 (11/N)	
Členský stát	Maďarsko	
Region	—	—
Název (a/nebo jméno příjemce)	Agrár-erdészeti rendszerek kialakítása – EMVA (1698/2005/EK 44. cikk)	
Právní základ	„Az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból az agrár-erdészeti rendszerek mezőgazdasági földterületeken történő első létrehozásához nyújtandó támogatás igénybevételének részletes szabályairól" szóló 46/2009. (IV. 16.) FVM rendelet	
Název opatření	Režim podpory	—
Cíl	Lesní hospodářství, Rozvoj venkova (AGRI), Lesní hospodářství	
Forma podpory	Přímý grant	
Rozpočet	Celkový rozpočet: 413 HUF (v milionech) Roční rozpočet: 137,67 HUF (v milionech)	
Míra podpory	80 %	
Délka trvání programu	do 31.12.2013	
Hospodářská odvětví	Pěstování ostatního stromového a keřového ovoce a ořechů, Smíšené hospodářství	
Název a adresa orgánu poskytujícího podporu	Vidékfejlesztési Minisztérium Budapest Kossuth Lajos tér 11. 1055 MAGYARORSZÁG/HUNGARY	
Další informace	—	

Rozhodnutí v autentickém znění po odstranění všech informací, jež jsou předmětem obchodního tajemství, najdete na adrese:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_cs.htm

Datum přijetí rozhodnutí	25.7.2011	
Odkaz na číslo státní podpory	SA.32706 (11/N)	
Členský stát	Maďarsko	
Region	—	—
Název (a/nebo jméno příjemce)	Erdő-környezetvédelmi intézkedések – EMVA (1698/2005/EK 47. cikk)	
Právní základ	„Az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból az erdő-környezetvédelmi intézkedésekhez nyújtandó támogatások részletes feltételeiről" szóló 124/2009. (IX. 24.) FVM rendelet	
Název opatření	Režim podpory	—
Cíl	Lesní hospodářství, Ochrana životního prostředí, Rozvoj venkova (AGRI)	
Forma podpory	Přímý grant	
Rozpočet	Celkový rozpočet: 21 241,40 HUF (v milionech) Roční rozpočet: 7,08 HUF (v milionech)	
Míra podpory	100 %	
Délka trvání programu	do 31.12.2013	
Hospodářská odvětví	Lesní hospodářství a jiné činnosti v oblasti lesnictví	
Název a adresa orgánu poskytujícího podporu	Vidékfejlesztési Minisztérium Budapest Kossuth Lajos tér 11. 1055 MAGYARORSZÁG/HUNGARY	
Další informace	—	

Rozhodnutí v autentickém znění po odstranění všech informací, jež jsou předmětem obchodního tajemství, najdete na adrese:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_cs.htm

Datum přijetí rozhodnutí	18.10.2011	
Odkaz na číslo státní podpory	SA.32707 (11/N)	
Členský stát	Maďarsko	
Region	—	—
Název (a/nebo jméno příjemce)	Nem termelő beruházások erdőterületen – erdőszerkezet átalakítása – EMVA (1698/2005/EK 49. cikk)	
Právní základ	„Az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból az erdőszerkezet átalakításához nyújtandó támogatások részletes feltételeiről" szóló 139/2009. (X. 22.) FVM rendelet	
Název opatření	Režim podpory	—
Cíl	Lesní hospodářství, Ochrana životního prostředí	
Forma podpory	Přímý grant	
Rozpočet	Celkový rozpočet: 11 034 HUF (v milionech)	

Míra podpory	100 %
Délka trvání programu	do 31.12.2013
Hospodářská odvětví	Lesní hospodářství a jiné činnosti v oblasti lesnictví
Název a adresa orgánu poskytujícího podporu	Vidékfejlesztési Minisztérium Budapest Kossuth Lajos tér 11. 1055 MAGYARORSZÁG/HUNGARY
Další informace	—

Rozhodnutí v autentickém znění po odstranění všech informací, jež jsou předmětem obchodního tajemství, najdete na adrese:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_cs.htm

---

Datum přijetí rozhodnutí	29.7.2011	
Odkaz na číslo státní podpory	SA.32709 (11/N)	
Členský stát	Maďarsko	
Region	—	—
Název (a/nebo jméno příjemce)	Mezőgazdasági területek első erdősítése – EMVA (1698/2005/EK 43. cikk)	
Právní základ	„Az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból a mezőgazdasági területek erdősítéséhez nyújtandó támogatás igénybevételének részletes szabályairól” szóló 88/2007. (VIII. 17.) FVM rendelet	
Název opatření	Režim podpory	—
Cíl	Lesní hospodářství, Rozvoj venkova (AGRI)	
Forma podpory	Přímý grant	
Rozpočet	Celkový rozpočet: 40 879,19 HUF (v milionech) Roční rozpočet: 13 262,39 HUF (v milionech)	
Míra podpory	80 %	
Délka trvání programu	do 31.12.2013	
Hospodářská odvětví	Lesní hospodářství a jiné činnosti v oblasti lesnictví	
Název a adresa orgánu poskytujícího podporu	Vidékfejlesztési Minisztérium Budapest Kossuth Lajos tér 11. 1055 MAGYARORSZÁG/HUNGARY	
Další informace	—	

Rozhodnutí v autentickém znění po odstranění všech informací, jež jsou předmětem obchodního tajemství, najdete na adrese:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_cs.htm

Sdělení Komise o použití pravidel Evropské unie v oblasti státní podpory na vyrovnávací platbu udělenou za poskytování služeb obecného hospodářského zájmu

(Text s významem pro EHP)

(2012/C 8/02)

1. ÚČEL A OBLAST PŮSOBNOSTI SDĚLENÍ

1. Služby obecného hospodářského zájmu jsou pevnou součástí společných hodnot Unie a hrají rovněž zásadní úlohu při podpoře sociální a územní soudržnosti. Unie a členské státy, každý v rámci svých pravomocí, musí dbát na to, aby tyto služby fungovaly na základě zásad a za podmínek, které jim umožňují plnění jejich úkolů.

2. Některé služby obecného hospodářského zájmu mohou veřejné nebo soukromé podniky ([1]) poskytovat bez finanční podpory od orgánů členských států. Jiné služby lze poskytovat pouze tehdy, pokud příslušný orgán nabídne poskytovateli služeb finanční náhradu. Pokud neexistují zvláštní pravidla na úrovni Unie, mohou si členské státy obvykle samy určit, jak budou služby obecného hospodářského zájmu organizovat a financovat.

3. Cílem tohoto sdělení je vysvětlit hlavní pojmy při používání pravidel státní podpory na vyrovnávací platbu za závazek veřejné služby ([2]). Soustředí se proto na ty podmínky státní podpory, které mají pro vyrovnávací platbu za závazek veřejné služby největší význam.

4. Komise má souběžně s tímto sdělením v úmyslu přijmout nařízení o podpoře *de minimis* v oblasti služeb obecného hospodářského zájmu, v němž objasňuje, že některé vyrovnávací platby nepředstavují státní podporu ve smyslu článku 107 Smlouvy ([3]), a vydává rozhodnutí ([4]), v němž prohlašuje, že jsou některé typy vyrovnávacích plateb za služby obecného hospodářského zájmu, jež představují státní podporu, slučitelné se Smlouvou na základě čl. 106 odst. 2 Smlouvy, a osvobozuje je od oznamovací povinnosti stanovené v čl. 108 odst. 3 Smlouvy, a dále vydává rámec ([5]), v němž stanoví podmínky, za nichž lze státní podporu na služby obecného hospodářského zájmu, na něž se rozhodnutí nevztahuje, prohlásit za slučitelnou podle čl. 106 odst. 2 Smlouvy.

5. Tímto sdělením není dotčeno uplatňování ostatních ustanovení práva Unie, zejména ustanovení v oblasti veřejných zakázek a požadavků vyplývajících ze Smlouvy a z odvětvových právních předpisů Unie. Jestliže se veřejný orgán rozhodne pověřit poskytováním služby třetí stranu, musí splnit požadavky práva Unie v oblasti veřejných zakázek, které vyplývají z článků 49 až 56 Smlouvy, směrnice Unie o veřejných zakázkách (směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb ([6]) a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby ([7])) a odvětvová pravidla ([8]). I v případech, v nichž se směrnice o veřejných zakázkách nepoužijí nebo použijí jen částečně (např. u koncesí a zakázek na služby vyjmenovaných v příloze IIB směrnice 2004/18/ES, včetně různých druhů sociálních služeb), musí udělení zakázky splnit požadavky Smlouvy na transparentnost, rovnost zacházení, přiměřenost a vzájemné uznávání ([9]).

6. Komise odpoví na dotazy, které se týkají témat tohoto sdělení, rozhodnutí 2012/21/EU a sdělení Komise o rámci EU pro státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby (2011), i na individuální dotazy, které vzniknou při uplatňování pravidel státní podpory na tyto služby. Odpovědi bude mimo jiné poskytovat prostřednictvím své interaktivní informační služby o službách obecného zájmu, která je k dispozici na internetových stránkách Komise ([10]).

([1]) Článek 345 Smlouvy stanoví, že Smlouvy se nijak nedotýkají úpravy vlastnictví uplatňované v členských státech. Pravidla hospodářské soutěže proto nerozlišují, zda se jedná o podniky ve veřejném nebo soukromém vlastnictví.

([2]) Další pokyny jsou uvedeny v Pokynech pro uplatňování pravidel EU pro státní podporu, zadávání veřejných zakázek a vnitřní trh na služby obecného hospodářského zájmu, a zejména na sociální služby obecného zájmu, SEK(2010) 1545 ze dne 7. prosince 2010.

([3]) Viz strana 23 v tomto čísle Úředního věstníku.

([4]) Rozhodnutí komise 2012/21/EU ze dne 21. prosince 2011 o použití čl. 106 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie na státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby udělené určitým podnikům pověřeným poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu (Úř. věst. L 7, 11.1.2012, s. 3).

([5]) Viz strana 15 v tomto čísle Úředního věstníku.

([6]) Úř. věst. L 134, 30.4.2004, s. 1.

([7]) Úř. věst. L 134, 30.4.2004, s. 114.

([8]) Viz například nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1370/2007 ze dne 23. října 2007 o veřejných službách v přepravě cestujících po železnici a silnici a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1191/69 a č. 1107/70 (Úř. věst. L 315, 3.12.2007, s. 1).

([9]) Věc C-324/98, Telaustria Verlags GmbH a Telefonadress GmbH v. Telekom Austria AG, Sb. rozh. 2000, s. I-10745, bod 60 a interpretační sdělení Komise o právních předpisech Společenství použitelných pro zadávání zakázek, na které se plně nebo částečně nevztahují směrnice o zadávání veřejných zakázek (Úř. věst. C 179, 1.8.2006, s. 2).

([10]) http://ec.europa.eu/services_general_interest/registration/form_en.html

7. Tímto sdělením není dotčena příslušná judikatura Soudního dvora Evropské unie.

2. OBECNÁ USTANOVENÍ TÝKAJÍCÍ SE KONCEPTU STÁTNÍ PODPORY

2.1 Pojmy podnik a hospodářská činnost

8. Podle čl. 107 odst. 1 Smlouvy se pravidla státní podpory obvykle použijí pouze za podmínky, že příjemcem podpory je „podnik“. Otázka, zda je na poskytovatele služby obecného zájmu třeba pohlížet jako na podnik, je proto pro použití pravidel státní podpory zásadní.

2.1.1 *Obecné zásady*

9. Soudní dvůr soustavně vymezuje podniky jako subjekty, které vykonávají hospodářskou činnost, bez ohledu na jejich právní status a způsob jejich financování ([1]). Zařazení určitého subjektu mezi podniky tedy závisí výhradně na povaze jeho činností. Tato obecná zásada má tři důležité důsledky:

Prvním důsledkem je, že nerozhoduje status subjektu podle vnitrostátního práva. Například subjekt, který se podle vnitrostátního práva považuje za sdružení nebo za sportovní klub, může být přesto ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy považován za podnik. Jediným relevantním hodnotícím kritériem v tomto ohledu je to, zda provádí hospodářskou činnost.

Druhým důsledkem je, že použití pravidel státní podpory jako takových nezávisí na tom, zda je subjekt zřízen za účelem vytváření zisku. Z judikatury Soudního dvora a Tribunálu vyplývá, že neziskové subjekty mohou rovněž nabízet zboží a služby na trhu ([2]). Jestliže tak neziskové subjekty nečiní, zůstávají samozřejmě zcela mimo působnost kontroly státní podpory.

Třetím důsledkem je, že označení subjektu za podnik vždy souvisí s konkrétní činností. Subjekt, který provádí jak hospodářské, tak nehospodářské činnosti, se považuje za podnik pouze v souvislosti s hospodářskými činnostmi.

10. Pro účely použití pravidel státní podpory lze dva samostatné právní subjekty považovat za jeden hospodářský celek. Tento hospodářský celek se pak považuje za dotyčný podnik. V tomto ohledu Soudní dvůr Evropské unie posuzuje existenci kontrolního podílu nebo funkčních, ekonomických a organických vazeb ([3]). Na druhou stranu subjekt, který sám neposkytuje na trhu zboží nebo služby, není považován za podnik na základě pouhého držení podílů, dokonce majoritních, pokud ho toto držení podílů opravňuje pouze k výkonu práv spojených s postavením akcionáře nebo společníka, jakož i případně přijímání dividend, které jsou pouhým plodem z vlastnictví majetku ([4]).

11. Aby Soudní dvůr vyjasnil rozdíl mezi hospodářskými a nehospodářskými činnostmi, soustavně uváděl, že jakákoli činnost spočívající v nabízení zboží nebo služeb na trhu představuje hospodářskou činnost ([5]).

12. Otázka, zda existuje trh pro určité služby, může záviset na způsobu, jakým jsou tyto služby organizovány v dotyčném členském státě ([6]). Pravidla státní podpory se použijí pouze tehdy, pokud je určitá služba poskytována v tržním prostředí. Hospodářská povaha určitých služeb se proto může v jednotlivých členských státech lišit. Zařazení určité služby se kromě toho může v průběhu času měnit kvůli politickým rozhodnutím nebo hospodářskému vývoji. Co není tržní činností dnes, jí může být zítra a naopak.

13. Rozhodnutí orgánu, že třetím stranám nedovolí poskytovat určitou službu (například proto, že si ji přeje poskytovat interně), nevylučuje přítomnost hospodářské činnosti. Přestože je trh uzavřen, může se jednat o hospodářskou činnost, jestliže by jiní provozovatelé byli ochotni

([1]) Spojené věci C-180/98 až C-184/98, Pavlov a další, Sb. rozh. 2000, s. I-6451.

([2]) Spojené věci 209/78 až 215/78 a 218/78, Van Landewyck, Sb. rozh. 1980, s. 3125, bod 21; věc C-244/94, FFSA a další, Sb. rozh. 1995, s. I-4013; věc C-49/07, MOTOE, Sb. rozh. 2008, s. I-4863, body 27 a 28.

([3]) Věc C-480/09, P AceaElectrabel Produzione SpA v. Komise, Sb. rozh. 2010, body 47 až 55; věc C-222/04 Ministero dell'Economica e delle Finanze v. Cassa di Risparmio di Firenze SpA a další, Sb. rozh. 2006, s. I-289, bod 112.

([4]) Věc C-222/04 Ministero dell'Economia e delle Finanze v. Cassa di Risparmio di Firenze SPA a další Sb. rozh. 2006, s. I-289, body 107–118 a 125.

([5]) Věc 118/85 Komise v. Itálie, Sb. rozh. 1987, s. 2599, bod 7; věc C-35/96 Komise v. Itálie, Sb. rozh. 1998, s. I-3851, bod 36; spojené věci C-180/98 až C-184/98, Pavlov a další, bod 75.

([6]) Spojené věci C-159/91 a C-160/91, Poucet a Pistre, Sb. rozh. 1993, s. I-637.

a schopni danou službu poskytovat na daném trhu. Obecně lze říci, že skutečnost, že je konkrétní služba poskytována interně ([1]), není pro hospodářskou povahu činnosti relevantní ([2]).

14. Vzhledem k tomu, že rozlišení mezi hospodářskými a nehospodářskými službami závisí na politických a hospodářských zvláštnostech daného členského státu, není možné sestavit vyčerpávající seznam činností, které by *a priori* nebyly nikdy hospodářské. Takový seznam by neposkytl skutečnou právní jistotu, a proto by nebyl moc užitečný. Místo toho bude v následujících oddílech objasněno, jak se výše uvedený rozdíl projevuje v řadě významných oblastí.

15. Hospodářská činnost není vymezena ve Smlouvách, ale zdá se, že judikatura nabízí několik kritérií pro použití pravidel vnitřního trhu a práva hospodářské soutěže ([3]).

2.1.2 *Výkon veřejné moci*

16. Z judikatury Soudního dvora vyplývá, že článek 107 Smlouvy se nepoužije, pokud stát jedná „výkonem veřejné moci" ([4]) nebo pokud státní orgány jednají „jakožto orgány veřejné moci" ([5]). Lze mít za to, že subjekt vykonává veřejnou moc, jestliže je daná činnost úkolem, který patří mezi základní funkce státu, nebo jestliže je s těmito funkcemi spojena svou povahou, svým cílem a pravidly, kterými se řídí ([6]). Obecně lze konstatovat, že činnosti, které jsou nedílnou součástí výsad úřední moci a které vykonává stát, nelze považovat za činnosti hospodářské, pokud se ovšem daný členský stát nerozhodl zavést tržní mechanismy. Příkladem jsou činnosti související s:

a) armádou nebo policií;

b) bezpečností a kontrolou letového provozu ([7]);

c) bezpečností a kontrolou námořní dopravy ([8]);

d) dohledem nad znečišťováním ([9]); a dále

e) organizací, financováním a výkonem trestů odnětí svobody ([10]).

2.1.3 *Sociální zabezpečení*

17. Zda mají být režimy v oblasti sociálního zabezpečení zařazovány mezi režimy zahrnující hospodářskou činnost, závisí na způsobu jejich zřízení a struktury. Soudní dvůr a Tribunál v zásadě rozlišují mezi režimy založenými na zásadě solidarity a hospodářskými režimy.

18. Soudní dvůr a Tribunál používají při rozhodování o tom, zda je režim sociálního zabezpečení založen na solidaritě, a proto nezahrnuje hospodářskou činnost, několik kritérií. V tomto ohledu může být relevantní následující soubor faktorů:

a) zda je účast v režimu povinná ([11]);

b) zda má režim výhradně sociální účel ([12]);

c) zda je režim neziskový ([13]);

([1]) Viz stanovisko generálního advokáta – Geelhoed – ve věci C-295/05, Asociación Nacional de Empresas Forestales (Asemfo) v. Transformación Agraria SA (Tragsa) a Administración del Estado, Sb. rozh. 2007, s. I-2999, body 110 až 116; nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1370/2007 ze dne 23. října 2007 o veřejných službách v přepravě cestujících po železnici a silnici a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1191/69 a 1107/70, Úř. věst. L 315, 3.12.2007, s. 1, čl. 5 odst. 2 a čl. 6 odst. 1; rozhodnutí Komise 2011/501/EU ze dne 23. února 2011 o státní podpoře C 58/06 (ex NN 98/05) Německa pro podniky Bahnen der Stadt Monheim (BSM) a Rheinische Bahngesellschaft (RBM) v rámci dopravního svazu Verkehrsverbund Rhein Ruhr, Úř. věst. L 210, 17.8.2011, s. 1, body 208–209.

([2]) Stejně tak není tato skutečnost relevantní, jde-li o otázku, zda-li je možno službu definovat jako službu obecného hospodářského zájmu. Viz kapitola 3.2.

([3]) Věc C-519/04 P, David Meca-Medina a Igor Majcen v. Komise, Sb. rozh. 2006, s. I-6991, body 30 až 33; věc C-350/07, Kattner Stahlbau, Sb. rozh. 2009, s. I-1513, body 66, 72, 74 a 75; stanovisko generálního advokáta Poiares Madura ze dne 10. listopadu 2005 ve věci C-205/03 P FENIN, Sb. rozh. 2006, s. I-6295, body 50 a 51.

([4]) Věc C-118/85 Komise v. Itálie, body 7 a 8.

([5]) Věc C-30/87, Bodson/Pompes funèbres des régions libérées, Sb. rozh. 1988, s. I-2479, bod 18.

([6]) Viz zejména věc C-364/92, SAT/Eurocontrol, Sb. rozh. 1994, s. I-43, bod 30.

([7]) Věc C-364/92, SAT/Eurocontrol, bod 27; věc C-113/07, P Selex Sistemi Integrati v. Komise, Sb. rozh. 2009, s. I-2207, bod 71.

([8]) Rozhodnutí Komise ze dne 16. října 2002 ve věci N 438/02 – Belgie – Podpora přístavním orgánům, Úř. věst. C 284, 21.11.2002.

([9]) Věc C-343/95, Calě & Figli, Sb. rozh. 1997, s. I-1547, bod 22.

([10]) Rozhodnutí Komise ve věci N 140/06 – Litva – Přidělování dotací státním podnikům v nápravných zařízeních, Úř. věst. C 244, 11.10.2006.

([11]) Spojené věci C-159/91 a C-160/91, Poucet a Pistre, Sb. rozh. 1993, s. I-637, bod 13.

([12]) Věc C-218/00, Cisal a INAIL, Sb. rozh. 2002, s. I-691, bod 45.

([13]) Spojené věci C-264/01, C-306/01, C-354/01 a C-355/01, AOK Bundesverband, Sb. rozh. 2004, s. I-2493, body 47 až 55.

d) zda dávky nezávisí na příspěvcích ([1]);

e) zda nemusí být vyplácené dávky poměrné příjmům pojištěnce ([2]); a

f) zda na režim dohlíží stát ([3]).

19. Takové režimy založené na solidaritě je třeba odlišit od hospodářských režimů ([4]). Na rozdíl od režimů založených na solidaritě se hospodářské režimy obvykle vyznačují následujícími prvky:

a) dobrovolná účast ([5]);

b) zásada kapitalizace (nároky závisí na zaplacených příspěvcích a finančních výsledcích režimu) ([6]);

c) zisková povaha ([7]); a

d) poskytování plnění, které doplňuje plnění základního režimu ([8]).

20. Některé režimy kombinují prvky z obou kategorií. V takových případech závisí zařazení režimu na analýze různých prvků a na jejich příslušném významu ([9]).

2.1.4 *Zdravotní péče*

21. Systémy zdravotní péče jednotlivých členských států Unie se výrazně liší. Míra, v níž jednotliví poskytovatelé zdravotní péče vzájemně soutěží v tržím prostředí, výrazně závisí na situaci v jednotlivých členských státech.

22. V některých členských státech jsou veřejné nemocnice nedílnou součástí státní zdravotní služby a jsou téměř výhradně založeny na zásadě solidarity ([10]). Tyto nemocnice jsou financovány přímo z příspěvků na sociální zabezpečení a z jiných státních zdrojů a poskytují pojištěncům své služby zdarma na základě univerzálního pokrytí ([11]). Soudní dvůr a Tribunál potvrdily, že pokud takové struktury existují, nejednají příslušné organizace jako podniky ([12]).

23. Jestliže tato struktura existuje, i činnosti, které by samy o sobě mohly mít hospodářskou povahu, ale jsou vykonávány pouze pro účely poskytování další nehospodářské služby, hospodářskou povahu nemají. Organizace, která nakupuje zboží, a to i ve velkých množstvích, pro účely nabízení nehospodářské služby, nejedná jako podnik jen proto, že na daném trhu ([13]) jedná jako odběratel.

24. V mnoha dalších členských státech nabízejí nemocnice a další poskytovatelé zdravotní péče své služby za úplatu, kterou platí buď přímo nemocní, nebo jejich pojišťovny ([14]). V takových systémech existuje mezi nemocnicemi při poskytování služeb zdravotní péče určitá míra hospodářské soutěže. Skutečnost, že zdravotní péči poskytuje veřejná nemocnice, v takovém případě nestačí k tomu, aby se tato činnost označila za nehospodářskou.

25. Soudní dvůr a Tribunál rovněž objasnily, že služby zdravotní péče, které poskytují soukromí lékaři a další soukromí pracovníci ve zdravotnictví za úplatu a na vlastní riziko, je nutno považovat za hospodářskou činnost ([15]). Stejná zásada by se použila na samostatné lékárny.

([1]) Spojené věci C-159/91 a C-160/91, Poucet a Pistre, body 15 až 18.
([2]) Věc C-218/00, Cisal a INAIL, bod 40.
([3]) Spojené věci C-159/91 a C-160/91, Poucet a Pistre, bod 14; věc C-218/00, Cisal a INAIL, body 43 až 48; spojené věci C-264/01, C-306/01, C-354/01 a C-355/01, AOK Bundesverband, body 51 až 55.
([4]) Viz zejména věc C-244/94, FFSA a další, bod 19.
([5]) Věc C-67/96, Albany, Sb. rozh. 1999, s. I-5751, body 80–87.
([6]) Věc C-244/94, FFSA a další, body 9 a 17 až 20; věc C-67/96 Albany, body 81 až 85; viz rovněž spojené věci C-115/97 až C-117/97, Brentjens, Sb. rozh. 1999, s. I-6025, body 81 až 85, věc C-219/97 Drijvende Bokken, Sb. rozh. 1999, s. I-6121, body 71 až 75 a spojené věci C-180/98 až C-184/98, Pavlov a další, body 114 a 115.
([7]) Spojené věci C-115/97 až C-117/97, Brentjens.
([8]) Spojené věci C-180/98 až C-184/98, Pavlov a další.
([9]) Věc C-350/07, Kattner Stahlbau, Sb. rozh. 2009, s. I-1513.
([10]) Podle judikatury evropských soudních dvorů je vynikajícím příkladem španělský státní systém zdravotní péče (viz věc T-319/99, FENIN, Sb. rozh. 2003, s. II-357).
([11]) V závislosti na celkovém charakteru systému nemohou poplatky, které kryjí pouze malou část skutečných nákladů na poskytování služby, ovlivnit zařazení tohoto systému mezi systémy nehospodářské povahy.
([12]) Věc T-319/99, FENIN, Sb. rozh. 2003, s. II-357, bod 39.
([13]) Věc T-319/99, FENIN, bod 40.
([14]) Viz například věc C-244/94 FFSA, věc C-67/96, Albany, spojené věci C-115/97, C-116/97 a C-117/97 Brentjens a věc C-219/97, Drijvende Bokken.
([15]) Viz spojené věci C-180 až C-184/98, Pavlov a další, body 75 a 77.

2.1.5 *Vzdělávání*

26. Judikatura Unie stanovila, že na veřejné vzdělávání organizované v rámci státního vzdělávacího systému a financované a kontrolované státem, lze pohlížet jako na nehospodářskou činnost. V tomto ohledu Soudní dvůr uvedl, že stát:

„se tím, že zavede a udržuje takový veřejný vzdělávací systém financovaný zpravidla z veřejného rozpočtu, a nikoliv žáky nebo jejich rodiči, … nehodlá věnovat výkonu činnosti za úplatu, ale plní vůči svému obyvatelstvu své poslání v oblasti sociální, kulturní a vzdělávací“ ([1]).

27. Podle téže judikatury není nehospodářská povaha veřejného vzdělávání v zásadě ovlivněna skutečností, že žáci nebo jejich rodiče musí někdy platit za výuku nebo za zápis poplatky, které přispívají k úhradě provozních nákladů systému. Tyto finanční příspěvky často pokrývají jen zlomek skutečných nákladů na službu, a nelze je proto považovat za úhradu poskytované služby. Nemění tedy nehospodářskou povahu služby všeobecného vzdělávání, která je financována převážně z veřejných zdrojů ([2]). Tyto zásady se mohou vztahovat na služby veřejného vzdělávání v oblastech odborného vzdělávání ([3]), soukromých a veřejných základních škol ([4]) a školek ([5]), činnosti středoškolského vzdělávání na vysokých školách ([6]), jakož i na poskytování vzdělání na vysokých školách ([7]).

28. Poskytování veřejného vzdělávání musí být odlišeno od poskytování služeb, které jsou financovány převážně rodiči nebo žáky nebo komerčními příjmy. Například komerční podniky, které nabízejí pomaturitní vzdělávání financované výhradně studenty, jasně spadají do posledně jmenované kategorie. V některých členských státech mohou veřejné instituce nabízet také vzdělávací služby, které je kvůli jejich povaze, struktuře financování a existenci konkurenčních soukromých organizací nutno považovat za hospodářské služby.

29. V Rámci Společenství pro státní podporu na výzkum, vývoj a inovace ([8]) Komise vyjasnila, že některé činnosti vysokých škol a výzkumných organizací nespadají do oblasti působnosti pravidel státní podpory. Jedná se zejména o základní činnosti výzkumných organizací, konkrétně o:

a) vzdělávání s cílem zvýšit množství a zlepšit kvalifikaci lidských zdrojů;

b) nezávislý výzkum a vývoj prováděný s cílem získat nové poznatky a lépe pochopit dané téma, včetně kooperativního výzkumu a vývoje; a dále

c) šíření výsledků výzkumu.

30. Komise rovněž vyjasnila, že činnosti sloužící převodu technologií (poskytování licencí, vytváření derivovaných produktů nebo jiné formy řízení poznatků získaných výzkumnou organizací) mají nehospodářskou povahu, jestliže jsou vnitřní povahy ([9]) a veškeré příjmy z těchto činností jsou reinvestovány do základních činností daných výzkumných organizací ([10]).

2.2 **Státní zdroje**

31. Státní podporu ve smyslu článku 107 Smlouvy ([11]) mohou představovat pouze výhody poskytnuté přímo nebo nepřímo ze státních zdrojů. Výhody financované ze soukromých zdrojů mohou posílit pozici některých podniků, ale nespadají do oblasti působnosti článku 107 Smlouvy.

32. Převod státních zdrojů může mít mnoho forem, jako jsou přímé granty, daňové úlevy a věcné dávky. Rovněž skutečnost, že stát za určité služby neúčtuje tržní ceny, představuje vzdání se státních prostředků. Ve svém rozsudku ve

([1]) Viz mimo jiné věc C-318/05, Německo v. Komise, Sb. rozh. 2007, s. I-6957, bod 68. Viz také rozhodnutí Komise ze dne 25. dubna 2001, N 118/00, Veřejné dotace pro pro profesionální sportovní kluby, a rozhodnutí kontrolního úřadu ESVO ve věci 68123 – Norsko – Nasjonal digital laeringsarena, 12.10.2011, s. 9.

([2]) Rozsudek Soudu ESVO ze dne 21. února 2008 ve věci E-5/07.

([3]) Věc 263/86, Humbel, Sb. rozh. 1988, s. 5365.

([4]) Věc C-318/05, Komise v. Německo, Sb. rozh. 2007, s. I-6957; věc C-76/05, Schwartz, Sb. rozh. 2007, s. 6849.

([5]) Rozsudek Soudu ESVO ze dne 21. února 2008 ve věci E-5/07.

([6]) Věc C-281/06, Jundt, Sb. rozh. 2007, s. I-12231.

([7]) Věc C-109/92, Wirth, Sb. rozh. 1993, s. I-6447.

([8]) Viz Rámec Společenství pro státní podporu na výzkum, vývoj a inovace, Úř. věst. C 323, 30.12.2006, s. 1.

([9]) Podle poznámky 25 Rámce Společenství pro vývoj, výzkum a inovace se slovem „vnitřní“ rozumí, že řízení znalostí výzkumných organizací vykonává oddělení nebo pobočka výzkumné organizace, nebo se vykonává ve spolupráci s jinou výzkumnou organizací. Svěření dodávek specifických služeb třetím stranám prostřednictvím veřejné soutěže obvykle nezbavuje tyto činnosti povahy činností vnitřních.

([10]) Viz body 3.1.1 a 3.1.2 Rámce Společenství pro státní podporu na výzkum, vývoj a inovace.

([11]) Spojené věci C-52/97 až C-54/97, Viscido a další, Sb. rozh. 1998, s. I-2629, bod 13 a věc C-53/00 Ferring, Sb. rozh. 2001, s. I-9067, bod 16. Viz také věc C-379/98, PreussenElektra v. Schleswag AG, Sb. rozh. 2001, s. I-2099.

věci C-482/99, Francie v. Komise ([1]), Soudní dvůr rovněž potvrdil, že zdroje veřejněprávního podniku představují státní zdroje ve smyslu článku 107 Smlouvy, protože veřejné orgány mají pravomoc tyto zdroje kontrolovat. V případech, kdy je podnik pověřený poskytováním služby obecného hospodářského zájmu financován ze zdrojů, které poskytl veřejněprávní podnik, a toto financování lze připsat státu, může toto financování představovat státní podporu.

33. Poskytnutí licencí na využívání veřejného prostoru či udělení dalších zvláštních výhradních práv s ekonomickou hodnotou bez provedení zadávacího řízení může představovat vzdání se státních prostředků a příjemcům ([2]) poskytnout výhodu.

34. Členské státy mohou v některých případech financovat služby obecného hospodářského zájmu z poplatků nebo příspěvků určitých podniků nebo uživatelů, které se převádí podniku pověřenému poskytováním služby obecného hospodářského zájmu. Soudní dvůr tento druh financování posoudil zejména ve svém rozsudku ve věci Itálie v. Komise ([3]), 173/73, v němž uvedl:

„vzhledem k tomu, že dané fondy jsou financovány z povinných příspěvků uložených státními právními předpisy a že, jak tento případ ukazuje, jsou spravovány a rozdělovány podle ustanovení těchto právních předpisů, je třeba je považovat za státní zdroje ve smyslu článku 107 Smlouvy, přestože je spravují jiné instituce než státní orgány".

35. Podobně ve svém rozsudku ve spojených věcech Compagnie Commerciale de l'Ouest, C-78/90 až C-83/90 ([4]), Soudní dvůr potvrdil, že opatření financovaná parafiskálními poplatky představují opatření financovaná ze státních zdrojů.

36. Z tohoto důvodu vyrovnávací platby za poskytování služeb obecného hospodářského zájmu, které jsou financovány z parafiskálních poplatků nebo povinných příspěvků, které uložil stát a které spravuje a přiděluje podle svých právních předpisů, představují vyrovnávací platby poskytnuté ze státních zdrojů.

2.3 **Vliv na obchod**

37. Aby se na vyrovnávací platbu za závazek veřejné služby vztahoval článek 107 Smlouvy, musí tato služba narušovat obchod mezi členskými státy nebo musí hrozit, že tento obchod naruší. Předpokladem takového vlivu je většinou existence trhu otevřeného hospodářské soutěži. Pokud se tedy trhy otevřely hospodářské soutěži na základě právních předpisů Unie či členských států nebo *de facto* v důsledku hospodářského vývoje, se pravidla pro státní podpory použijí. V takových situacích si členské státy ponechávají určité rozhodovací pravomoci, pokud jde o způsob definice, organizace či financování služby obecného hospodářského zájmu, která podléhá kontrole v oblasti státní podpory, pokud je poskytovateli těchto služeb – ať se jedná o poskytovatele ze soukromého či veřejného sektoru (včetně poskytovatelů interních) – poskytnuta vyrovnávací platba. Byl-li trh vyhrazen pouze pro jeden podnik (včetně interního poskytovatele), stane se vyrovnávací platba, která byla tomuto podniku poskytnuta, také předmětem kontroly státní podpory. Pokud je totiž hospodářská činnost otevřena hospodářské soutěži, může rozhodnutí o poskytnutí služby obecného hospodářského zájmu na základě jiných metod, než je postup zadávání veřejných zakázek, který zaručuje nejnižší náklady pro Společenství, vést k narušení spočívajícímu v tom, že bude konkurentům zamezen přístup na trh, nebo bude příjemci usnadněna expanze na dalších trzích. K narušením může dojít také na trzích se vstupy. Podpora poskytnutá podniku působícímu na neliberalizovaných trzích může narušit obchod, pokud je přijímací podnik rovněž činný na trzích liberalizovaných ([5]).

38. Opatření podpory může narušit obchod i v případě, že se přijímající podnik sám nepodílí na přeshraničních činnostech. V takových případech se může domácí nabídka zachovat nebo zvýšit, což má za následek, že podniky se sídlem v jiných členských státech budou mít méně příležitostí nabízet v daném členském státě své služby ([6]).

39. Podle judikatury Soudního dvora neexistuje limit nebo procento, pod nímž by se mělo za to, že není narušen ([7]) obchod mezi členskými státy. Poměrně malá částka podpory nebo poměrně malá velikost přijímajícího podniku *a priori* neznamená, že by nemohl být narušen obchod mezi členskými státy.

([1]) Sb. rozh. 2002, s. I-4397.

([2]) Věc C-462/99 Connect Austria Gesellschaft für Telekommunikation GmbH v. Telekom-Control-Kommission a Mobilkom Austria AG, Sb. rozh. 2003, s. I-05197, body 92 a 93; věc T-475/04 Bouygues a Bouygues Télécom SA v. Komise, Sb. rozh. 2007, s. II-02097, body 101, 104, 105 a 111.

([3]) Věc 173/73, Itálie v. Komise, Sb. rozh. 1974, s. 709, bod 16. Viz také věc 78/76, Steinike, Sb. rozh. 1977, s. 595, bod 21, věc C-206/06, Essent Netwerk, Sb. rozh. 2008, s. 5497, body 47, 57 a 96.

([4]) Compagnie Commerciale de l'Ouest a další v. Receveur Principal des Douanes de La Pallice Port, Sb. rozh. 1992, s. I-1847, bod 35. Viz rovněž spojené věci C-34/01 až C-38/01, Enirisorse SpA v. Ministero delle Finanze, Sb. rozh. 2003, s. I-14243, bod 26.

([5]) Spojené věci T-298/97, T-312/97, T-313/97, T-315/97, T-600/97 až T-607/97, T-1/98, T-3/98 až T-6/98 a T-23/98, Mauro Alzetta a další v. Komise, Sb. rozh.2000, s. II-2319, body 143–147.

([6]) Viz zejména věc C-280/00, Altmark Trans GmbH a Regierungspräsidium Magdeburg v. Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH, Sb. rozh. 2003, s. I-7747.

([7]) Věc C-280/00, Altmark Trans GmbH a Regierungspräsidium Magdeburg v. Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH, bod 81.

40. Na druhou stranu Komise v několika případech dospěla k názoru, že určité činnosti mají výhradně místní povahu a neovlivňují obchod mezi členskými státy. Mezi příklady patří:

a) koupaliště, která mají být využívána převážně místními obyvateli ([1]);

b) místní nemocnice zaměřené výhradně na místní obyvatele ([2]);

c) místí muzea, která pravděpodobně nepřilákají zahraniční návštěvníky ([3]); a dále

d) místní kulturní události, jejichž potenciální návštěvníci pocházejí z omezené oblasti ([4]).

41. Komise nemusí posuzovat všechny finanční podpory udělené členskými státy. Nařízení (ES) č. 1998/2006 ze dne 15. prosince 2006 o použití článků 87 a 88 Smlouvy na podporu *de minimis* ([5]) stanoví, že pokud byla podniku během jakéhokoli tříletého období poskytnuta podpora nižší než 200 000 EUR za rok, ustanovení čl. 107 odst. 1 Smlouvy se na ni nevztahují. Zvláštní limity podpory *de minimis* platí v odvětví dopravy, rybolovu a zemědělství ([6]) a Komise má v úmyslu přijmout nařízení se zvláštními limity podpory *de minimis* pro místní služby obecného hospodářského zájmu.

3. **PODMÍNKY, ZA NICHŽ VYROVNÁVACÍ PLATBA ZA ZÁVAZEK VEŘEJNÉ SLUŽBY NEPŘEDSTAVUJE STÁTNÍ PODPORU**

3.1 **Kritéria stanovená Soudním dvorem**

42. Soudní dvůr ve svém rozsudku ve věci Altmark ([7]) podrobněji vysvětlil podmínky, za nichž vyrovnávací platba za závazek veřejné služby nepředstavuje státní podporu z důvodu nepřítomnosti jakýchkoli výhod.

43. Soudní dvůr uvedl:

„Pokud musí být opatření státu považováno za vyrovnávací platbu (kompenzaci) za služby poskytnuté podniky, které vyrovnávací platbu přijaly, aby mohly plnit závazky veřejné služby, takže se u těchto podniků nejedná o skutečné finanční zvýhodnění, a opatření tedy nemá za následek jejich příznivější konkurenční postavení, než mají jejich konkurenti, nespadá takové opatření pod čl. (107 odst. 1 Smlouvy). Aby však tato kompenzace nebyla v konkrétním případě klasifikována jako státní podpora, je třeba splnit řadu podmínek.

— … Zaprvé, podnik-příjemce musí být skutečně pověřen plněním povinností veřejné služby a tyto povinnosti musí být jasně definovány. …

— … Zadruhé, parametry, na jejichž základě je vyrovnání vypočteno, musejí být předem stanoveny objektivním a transparentním způsobem, aby se zabránilo tomu, že toto vyrovnání přinese hospodářské zvýhodnění, jež může upřednostnit podnik-příjemce ve vztahu ke konkurenčním podnikům. … Vyrovnání poskytnuté členským státem za ztráty vzniklé podniku, aniž by byly předem stanoveny parametry takového vyrovnání, po jehož poskytnutí se ukáže, že provozování určitých služeb v rámci plnění povinností veřejné služby nebylo hospodářsky životaschopné, představuje finanční zásah spadající pod pojem státní podpora ve smyslu čl. (107 odst. 1 Smlouvy).

— … Zatřetí, vyrovnání nemůže přesahovat meze toho, co je nezbytné k pokrytí všech nebo části nákladů vynaložených k plnění povinností veřejné služby se zohledněním příjmů, které se k nim vztahují, jakož i zisku, který je přiměřený k plnění těchto povinností …

— … Začtvrté, není-li výběr podniku, který má být pověřen plněním povinností veřejné služby, v konkrétním případě učiněn v rámci řízení o zadání veřejné zakázky umožňujícího vybrat zájemce schopného poskytovat tyto služby za nejmenších nákladů pro územně správní celek, musí být úroveň nutného vyrovnání určena na základě analýzy nákladů, které by průměrný podnik, správně řízený a přiměřeně vybavený dopravními prostředky k tomu, aby mohl uspokojit požadavky veřejné služby, vynaložil při plnění těchto povinností se zohledněním příjmů, které se k nim vztahují, jakož i zisku, který je přiměřený k plnění těchto povinností“ ([8]).

([1]) Rozhodnutí Komise ve věci N 258/00 – Německo – Koupaliště Dorsten, Úř. věst. C 172, 16.6.2001, s. 16.

([2]) Rozhodnutí Komise ve věci N 543/01 – Irsko – Kapitálové příspěvky nemocnicím, Úř. věst. C 154, 28.6.2002, s. 4.

([3]) Rozhodnutí Komise ve věci N 630/03 – Itálie – Místní muzea – Sardinie, Úř. věst. C 275, 8.12.2005, s. 3.

([4]) Rozhodnutí Komise ve věci N 257/07 – Španělsko – Granty na divadelní produkci v Baskicku, Úř. věst. C 173, 26.7.2007, s. 2.

([5]) Nařízení Komise (ES) č. 1998/2006 ze dne 15. prosince 2006 o použití článků 87 a 88 Smlouvy na podporu *de minimis*, Úř. věst. L 379, 28.12.2006, s. 5.

([6]) Viz čl. 2 odst. 2 nařízení (ES) č. 1998/2006 v případě dopravy; nařízení Komise (ES) č. 875/2007 ze dne 24. července 2007 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na podporu *de minimis* v odvětví rybolovu a o změně nařízení (ES) č. 1860/2004 (Úř. věst. L 193, 25.7.2007, s. 6); a nařízení Komise (ES) č.1535/2007 ze dne 20. prosince 2007 o použití článků 87 a 88 Smlouvy ES na podporu *de minimis* v produkčním odvětví zemědělských produktů (Úř. věst. L 337, 21.12.2007, s. 35).

([7]) Věc C-280/00, Altmark Trans GmbH a Regierungspräsidium Magdeburg v. Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH.

([8]) Věc C-280/00, Altmark Trans GmbH a Regierungspräsidium Magdeburg v. Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH, body 87 až 93.

44. V oddílech 3.2 až 3.6 budou rozebrány jednotlivé požadavky stanovené v judikatuře Altmark, zejména pojem služby obecného hospodářského zájmu pro účely článku 106 Smlouvy ([1]), nezbytnost existence pověřovacího aktu ([2]), povinnost vymezit parametry vyrovnávací platby ([3]) a zásady týkající se zamezení nadměrnému vyrovnání ([4]) a zásady týkající se výběru poskytovatele ([5]).

3.2 **Existence služby obecného hospodářského zájmu**

45. Pojem služby obecného hospodářského zájmu se vyvíjí a závisí mimo jiné na potřebách občanů, vývoji technologií a trhu a na sociálních a politických preferencích daného členského státu. Soudní dvůr rozhodl, že služby obecného hospodářského zájmu jsou služby, které mají zvláštní rysy ve srovnání s jinými hospodářskými činnostmi ([6]).

46. Jestliže oblast existence služeb obecného hospodářského zájmu neupravují žádná zvláštní pravidla Unie, mají členské státy široké rozhodovací pravomoci při označení určité služby za službu obecného hospodářského zájmu a při poskytování vyrovnávací platby poskytovateli služby. Pravomoc Komise je v této souvislosti omezena na kontrolu skutečnosti, zda členský stát neučinil při vymezování služby jako služby obecného hospodářského zájmu ([7]) zjevnou chybu, a na hodnocení státní podpory zahrnuté do vyrovnávací platby. Pokud existují zvláštní pravidla na úrovni Unie, rozhodovací pravomoci členských států jsou těmito pravidly dále vázány, aniž by tím byla dotčena povinnost Komise provádět hodnocení toho, zda byla služba obecného hospodářského zájmu správně vymezena pro účely kontroly v oblasti státní podpory.

47. Podle prvního kritéria rozsudku Altmark je třeba definovat poslání služby obecného hospodářského zájmu. Tento požadavek se shoduje s požadavkem čl. 106 odst. 2 Smlouvy ([8]). Z čl. 106 odst. 2 Smlouvy vyplývá, že podniky pověřené poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu jsou podniky pověřené „zvláštním úkolem“ ([9]). Obecně řečeno pověření zvláštním úkolem veřejné služby je spjato s poskytováním služeb, které by z hlediska svého komerčního zájmu podnik neposkytoval nebo by je neposkytoval ve stejném rozsahu nebo za stejných podmínek ([10]). Členské státy nebo Unie mohou použitím kritéria obecného zájmu spojit s poskytováním takových služeb zvláštní povinnosti.

48. Komise se proto domnívá, že by nebylo vhodné spojit plnění konkrétních povinností veřejné služby s činností, která je již poskytována nebo může být poskytována – uspokojivě a za podmínek (jako například cena, objektivní údaje o kvalitě a přístup ke službám), jež jsou v souladu se státem vymezeným veřejným zájmem – podniky fungujícími za běžných tržních podmínek ([11]). Pokud jde o otázku, zda může být služba poskytována trhem, je posouzení Komise omezeno na ověření, zda se členský stát dopustil zjevné chyby.

49. Významným příkladem této zásady je odvětví širokopásmových sítí, u něhož Komise jasně uvedla, jaké typy činností lze považovat za služby obecného hospodářského zájmu. Komise se zejména domnívá, že v oblastech, v nichž soukromí investoři již investovali do infrastruktury širokopásmových sítí (nebo rozšiřují svou síťovou infrastrukturu) a již poskytují konkurenceschopné širokopásmové služby s přiměřeným pokrytím, by se zřízení paralelní širokopásmové infrastruktury nemělo považovat za službu obecného hospodářského zájmu. Naopak v případě, kdy investoři nemohou poskytnout přiměřené širokopásmové pokrytí, může být za určitých podmínek ([12]) za službu obecného hospodářského zájmu poskytnuta vyrovnávací platba.

50. Komise se rovněž domnívá, že služby zařazené mezi služby obecného hospodářského zájmu musejí být určeny občanům, nebo musejí být v zájmu společnosti jako celku.

([1]) Viz kapitola 3.2.
([2]) Viz kapitola 3.3.
([3]) Viz kapitola 3.4.
([4]) Viz kapitola 3.5.
([5]) Viz kapitola 3.6.
([6]) Věci C-179/90, Merci convenzionali porto di Genova, Sb. rozh. 1991, s. I-5889, bod 27; věc C-242/95, GT-Link A/S, Sb. rozh. 1997, s. I-4449, bod 53 a věc C-266/96, Corsica Ferries France SA, Sb. rozh. 1998, s. I-3949, bod 45.
([7]) Věc T-289/03, BUPA a další v. Komise, Sb. rozh. 2008, s. II-81, body 166–169 a 172; věc T-17/02 Fred Olsen, Sb. rozh. 2005, s. II-2031, bod 216.
([8]) Věc T-289/03, British United Provident Association Ltd (BUPA) v. Komise, Sb. rozh. 2008, s. II-81, body 171 a 224.
([9]) Viz zejména věc C-127/73 BRT v. SABAM, Sb. rozh. 1974, s. 313.
([10]) Viz zejména článek 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) ze dne 23. října 2007 o veřejných službách v přepravě cestujících po železnici a silnici a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1191/69 a č. 1107/70 (Úř. věst. L 315, 3.12.2007, s. 1).
([11]) Věc C-205/99, Analir, Sb. rozh. 2001, s. I-1271, bod 71.
([12]) Podrobnější ustanovení jsou uvedena v bodech 24 až 30 sdělení Komise – Pokyny Společenství k použití pravidel státní podpory ve vztahu k rychlému zavádění širokopásmových sítí, (Úř. věst. C 235, 30.9.2009, s. 7)

3.3 **Pověřující akt**

51. Aby mohl být uplatněn čl. 106 odst. 2 Smlouvy, musí být poskytováním služby obecného hospodářského zájmu pověřen nejméně jeden podnik. Dotyčné podniky musejí být tudíž státem pověřeny zvláštním úkolem [1]. Také podle prvního kritéria judikatury Altmark musí být podnik pověřen plněním povinností veřejné služby. Aby se tudíž zabezpečil soulad s judikaturou Altmark, je nutné pověření veřejnou službou, které vymezí povinnosti dotyčných podniků a orgánu.

52. Veřejná služba musí být svěřena aktem, který může mít v závislosti na předpisech členského státu podobu legislativního nebo regulačního nástroje či smlouvy. Může být stanovena rovněž několika akty. Komise v takových případech vyžaduje, aby akt nebo akty obsahovaly alespoň následující náležitosti:

a) náplň a délku trvání závazků veřejné služby;

b) o který podnik a případně o které území se jedná;

c) povahu výhradních nebo zvláštních práv přiznaných podniku daným orgánem;

d) ukazatele pro výpočet, kontrolu a hodnocení vyrovnávací platby a dále

e) ujednání, která vyloučí vyplacení jakékoli nadměrné vyrovnávací platby a zajistí její navrácení.

53. Zapojení poskytovatele služeb do procesu, v jehož rámci je pověřen úkolem veřejné služby, neznamená, že by se tento úkol neodvíjel od aktu veřejného orgánu, i když je pověření vydáno na žádost poskytovatele služby [2]. V některých členských státech je běžné, že veřejné orgány financují služby, které vyvinul a navrhl sám poskytovatel. Orgán však musí rozhodnout, zda návrh poskytovatele schválí ještě před poskytnutím vyrovnávací platby. Není důležité, zda jsou nezbytné prvky pověřovacího aktu vloženy přímo do rozhodnutí o schválení návrhu poskytovatele nebo zda jsou předmětem zvláštního právního aktu, například smlouvy s poskytovatelem.

3.4 **Parametry vyrovnávací platby**

54. Parametry, které slouží jako základ pro výpočet vyrovnávací platby, musejí být stanoveny předem objektivním a transparentním způsobem, aby se zajistilo, že neposkytují hospodářskou výhodu, která by zvýhodnila přijímající podnik oproti konkurenčním podnikům.

55. Potřeba stanovit parametry vyrovnávací platby předem neznamená, že vyrovnávací platba musí být vypočtena na základě konkrétního vzorce (například konkrétní cena na den, na jídlo, na cestujícího nebo na počet uživatelů). Důležité je jen to, aby bylo od začátku jasné, jak se bude výše vyrovnávací platby stanovovat.

56. Jestliže se příslušný orgán rozhodne udělit poskytovateli vyrovnávací platbu za všechny nákladové položky, musí od začátku určit, jak se tyto náklady stanoví a vypočítají. V tomto ohledu lze brát v úvahu pouze náklady, které přímo souvisejí s poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu. Veškeré příjmy, které podniku z poskytování služby obecného hospodářského zájmu vzniknou, musejí být odečteny.

57. Jestliže je podniku jako součást vyrovnávací platby nabídnut přiměřený zisk, musí být v pověřovacím aktu stanovena rovněž kritéria pro výpočet tohoto zisku.

58. Jestliže je stanoveno, že během doby pověření bude přehodnocena částka vyrovnávací platby, musejí být v pověřovacím aktu upřesněny podmínky tohoto přehodnocení a veškeré možné dopady na celkovou výši vyrovnávací platby.

59. Jestliže je služba obecného hospodářského zájmu zadána prostřednictvím zadávacího řízení, musí být metoda výpočtu vyrovnávací platby uvedena v informacích, které se poskytují všem podnikům se zájmem o účast v řízení.

3.5 **Zamezení nadměrné vyrovnávací platbě**

60. Podle třetího kritéria judikatury *Altmark* nesmí vyrovnávací platba přesahovat meze toho, co je nezbytné k pokrytí všech nebo části nákladů vynaložených k plnění povinností veřejné služby se zohledněním příslušných příjmů, jakož i přiměřeného zisku. O všech mechanismech týkajících se výběru poskytovatele služby proto musí být rozhodnuto tak, že se výše vyrovnávací platby stanoví na základě těchto prvků.

61. Mělo by se mít za to, že přiměřeným ziskem se rozumí míra návratnosti kapitálu [3], kterou by požadoval průměrný podnik zvažující, zda bude – s přihlédnutím k úrovni rizika – službu obecného hospodářského zájmu poskytovat po celou dobu trvání pověření. Úroveň rizika závisí na dotčeném odvětví, typu služby a charakteru vyrovnávacího mechanismu. Míra by se měla pokud možno stanovit s ohledem na míru návratnosti kapitálu, které se dosahuje u podobných druhů veřejných zakázek na služby za konkurenčních podmínek (například u zakázek uzavřených na základě zadávacího řízení).

[1] Viz zejména věc C-127/73 BRT v. SABAM, Sb. rozh. 1974, s. 313.
[2] Věc T-17/02, Fred Olsen, bod 188.
[3] Mírou návratnosti kapitálu se rozumí vnitřní míra návratnosti (IRR), kterou podnik získá z investovaného kapitálu během doby trvání projektu, tedy IRR/peněžní toky ze zakázky.

V odvětvích, v nichž schází podniky, které by mohly sloužit k porovnání s podnikem poskytujícím služby obecného hospodářského zájmu, lze odkázat na porovnatelné podniky z jiných členských států, v případě nutnosti i z jiných odvětví, za podmínky, že budou vzaty v úvahu zvláštní charakteristiky každého z těchto odvětví. Při určení toho, co představuje přiměřený zisk, mohou členské státy zavést pobídková kriteria, která se budou týkat zejména kvality poskytované služby a zvýšení efektivity výroby. Zvýšení efektivity nelze dosáhnout na úkor kvality poskytované služby.

3.6 **Výběr poskytovatele**

62. Podle čtvrtého kritéria judikatury *Altmark* musí poskytnutá vyrovnávací platba vycházet buď z postupu zadávání veřejných zakázek, který umožňuje vybrat zájemce schopného poskytovat tyto služby za nejmenších nákladů pro územně správní celek, nebo z porovnání s průměrným, správně řízeným podnikem vybaveným nezbytnými prostředky.

3.6.1 *Výše vyrovnávací platby v případě, že je služba obecného hospodářského zájmu zadána prostřednictvím vhodného zadávacího řízení*

63. Nejjednodušším způsobem, jak mohou veřejné orgány splnit čtvrté kritérium judikatury *Altmark*, je použít transparentní a nediskriminační postup zadávání veřejných zakázek v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb [1] a směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby [2], jak je objasněno níže [3]. Použití uvedeného postupu zadávání veřejných zakázek je často povinným požadavkem platných pravidel Evropské unie (viz bod 5).

64. Také v případech, kdy se nejedná o právní požadavek, je otevřený, transparentní a nediskriminační postup zadávání veřejných zakázek vhodnou metodou pro srovnání různých možných nabídek a pro stanovení vyrovnávací platby tak, aby se vyloučila existence podpory.

65. Z judikatury Soudního dvora vyplývá, že postup zadávání veřejných zakázek vylučuje existenci státní podpory pouze za předpokladu, že umožňuje výběr zájemce schopného poskytovat tyto služby za „nejmenších nákladů pro územně správní celek".

66. Co se týče charakteristických rysů zadávacího řízení, je otevřený [4] postup splňující požadavky pravidel v oblasti zadávání veřejných zakázek zcela jistě přijatelný. Také omezený [5] postup však může splňovat čtvrté kritérium judikatury *Altmark*, pokud ovšem není zainteresovaným subjektům zabráněno v jejich účasti na zadávacím řízení bez uvedení pádného důvodu. Soutěžní dialog [6] nebo vyjednávací řízení po zveřejnění oznámení o zakázce [7] poskytují zadavateli široké rozhodovací pravomoci a mohou omezit účast zainteresovaných subjektů. Mohou proto být vhodné pouze k zajištění toho, aby splňovaly čtvrté kritérium ve věci *Altmark*, a to ve výjimečných případech. Vyjednávací řízení bez zveřejnění oznámení o zakázce [8] nemůže zajistit, aby postup vedl k výběru uchazeče schopného poskytovat tyto služby za nejmenší náklady pro územně správní celek.

67. Pokud jde o kritéria týkající se udělení zakázky, „nejnižší cena" [9] zcela jasně splňuje čtvrté kritérium judikatury *Altmark*. Rovněž „hospodářsky nejvýhodnější nabídka" [10] je považována za dostatečnou za předpokladu, že zadávací kritéria, včetně kritérií v oblasti životního prostředí [11] a sociálních kritérií jsou úzce spjata s předmětem poskytované služby a pokud umožňují, aby hospodářsky nejvýhodnější nabídka odpovídala tržní hodnotě [12]. Pro minimalizaci rizika nadměrné vyrovnávací platby *ex ante* by mohlo být za těchto okolností vhodné použít mechanismus zpětného získání (tzv. claw-back mechanism). Zadavateli se nebrání ve stanovení kvalitativních norem, které musí splnit všechny hospodářské subjekty, ani v přihlížení k aspektům kvality různých nabídek při rozhodování o udělení zakázky

68. Mohou nastat případy, kdy z postupu zadávání veřejných zakázek nemohou vyplynout nejmenší náklady pro územně správní celek, neboť tento postup nevede k dostatečně otevřené a skutečné soutěži. K tomu by mohlo například dojít z důvodu zvláštností dané služby, stávajících práv

[1] Úř. věst. L 134, 30.4.2004, s. 114.
[2] Úř. věst. L 134, 30.4.2004, s. 1.
[3] Komise má v úmyslu toto sdělení pozměnit, jakmile budou přijata nová pravidla Unie týkající se veřejných zakázek. Jejím cílem je objasnit význam používání postupů stanovených v těchto nových pravidlech pro účely státní podpory.
[4] Ustanovení čl. 1 odst. 11 písm. a) směrnice 2004/18/ES, čl. 1 odst. 9 písm. a) směrnice 2004/17/ES.
[5] Ustanovení čl. 1 odst. 11 písm. b) směrnice 2004/18/ES, čl. 1 odst. 9 písm. b) směrnice 2004/17/ES.
[6] Článek 29 směrnice 2004/18/ES.
[7] Článek 30 směrnice 2004/18/ES, čl. 1 odst. 9 písm. a) směrnice 2004/17/ES.
[8] Článek 31 směrnice 2004/18/ES. Viz také čl. 40 odst. 3 směrnice 2004/17/ES.
[9] Článek 53 odst. 1 písm. b) směrnice 2004/18/ES, čl. 55 odst. 1 písm. b) směrnice 2004/17/ES.
[10] Článek 53 odst. 1 písm. a) směrnice 2004/18/ES, čl. 55 odst. 1 písm. a) směrnice 2004/17/ES, věc 31/87, Beentjes, Sb. rozh. 1988, s. 4635 a věc C-225/98, Komise v. Francie, Sb. rozh. 2000, s. I-7445; věc C-19/00, SIAC Construction, Sb. rozh. 2001, s. I-7725.
[11] Viz například nové vydání příručky „Nakupujte zeleně!" (Buying Green!). Příručka pro veřejné zakázky v oblasti životního prostředí je k dispozici zde: http://ec.europa.eu/environment/gpp/buying_handbook_en.htm
[12] Jinými slovy by měla být tato kritéria definována tak, aby umožnila účinnou hospodářskou soutěž, jež minimalizuje výhody vítězného účastníka zadávacího řízení.

duševního vlastnictví nebo nutné infrastruktury, jejímž majitelem je určitý poskytovatel služby. Podobně je tomu u řízení, v jejichž rámci je předložena pouze jedna nabídka a která nelze považovat za dostatečná k zajištění nejmenších nákladů pro územně správní celek.

3.6.2 *Výše vyrovnávací platby v případě, že služba obecného hospodářského zájmu není zadána prostřednictvím zadávacího řízení*

69. Pokud pro určitou službu existuje obecně přijímaná tržní odměna, je tato tržní odměna nejlepším měřítkem pro vyrovnávací platbu v případě neprovedení zadávacího řízení ([1]).

70. Jestliže taková tržní odměna neexistuje, musí být výše vyrovnávací platby určena na základě analýzy nákladů, které by průměrný podnik, správně řízený a přiměřeně vybavený prostředky k tomu, aby mohl uspokojit požadavky veřejné služby, vynaložil při plnění těchto povinností se zohledněním příjmů, které se k nim vztahují, jakož i zisku, který je přiměřený k plnění těchto povinností. Cílem je zajistit, aby se jako měřítko nepoužily vysoké náklady neefektivních podniků.

71. Vzhledem k tomu, že neexistuje žádná oficiální definice „správně řízeného podniku“, měly by členské státy použít objektivní kritéria, která se z ekonomického hlediska považují za kritéria uspokojivého řízení podniku. Komise se domnívá že pouhé vytváření zisku není dostatečným kritériem k určení toho, zda je podnik „správně řízen“. Mělo by se přihlížet ke skutečnosti, že finanční výsledky podniků, zejména v odvětvích, v nichž se nejčastěji poskytují služby obecného hospodářského zájmu, mohou být výrazně ovlivněny tržní silou daného podniku nebo odvětvovými pravidly.

72. Komise se domnívá, že pojem „správně řízeného podniku“ zahrnuje dodržování platných vnitrostátních, unijních a mezinárodních účetních norem. Členské státy mohou při své analýze vycházet mimo jiné z analytických poměrů vyjadřujících produktivitu (jako například obrat/vložený kapitál, celkové náklady/obrat, obrat na zaměstnance, přidaná hodnota na zaměstnance nebo náklady na zaměstnance/přidaná hodnota). Členské státy mohou rovněž použít analytické poměry související s kvalitou nabídky ve srovnání s očekáváními uživatelů. Podnik, který je pověřen poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu a neplní kvalitativní kritéria stanovená daným členským státem, není správně řízeným podnikem, i když má nízké náklady.

73. Podniky, jejichž analytické poměry odpovídají efektivnímu řízení, lze považovat za průměrné podniky. Při analýze a srovnání skladeb nákladů se však musí rovněž přihlížet k velikosti daných podniků a ke skutečnosti, že v některých odvětvích mohou vedle sebe existovat podniky s velmi odlišnou skladbou nákladů.

74. Odkaz na náklady „průměrného“ podniku v daném odvětví znamená, že existuje dostatečný počet podniků, jejichž náklady lze vzít v úvahu. Tyto podniky mohou být umístěny ve stejném členském státě nebo v jiných členských státech. Komise se však domnívá, že nelze odkazovat na náklady podniku, který má monopolní postavení nebo dostává vyrovnávací platbu za závazek veřejné služby za podmínek, které nejsou v souladu s právem Unie, neboť v obou případech může být úroveň nákladů vyšší, než je běžné. Náklady, k nimž se má přihlížet, jsou všechny náklady související se službou obecného hospodářského zájmu, to znamená přímé náklady nutné k plnění služby obecného hospodářského zájmu a přiměřený příspěvek k nepřímým nákladům, které jsou společné jak službám obecného hospodářského zájmu, tak jiným činnostem.

75. Jestliže může členský stát prokázat, že skladba nákladů podniku pověřeného poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu odpovídá průměrné skladbě nákladů efektivního a srovnatelného podniku v daném odvětví, má se za to, že vyrovnávací platba, která podniku umožní pokrýt náklady, včetně přiměřeného zisku, splňuje čtvrté kritérium judikatury Altmark.

76. Výrazem „podnik přiměřeně vybavený prostředky“ by se měl rozumět podnik, který má zdroje nezbytné k okamžitému plnění závazků veřejné služby příslušejících podniku, který má být pověřen poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu.

77. Mělo by se mít za to, že „přiměřeným ziskem“ se rozumí míra návratnosti kapitálu ([2]), kterou by požadoval průměrný podnik zvažující, zda bude – s přihlédnutím k úrovni rizika – službu obecného hospodářského zájmu poskytovat po celou dobu trvání pověření, jak je uvedeno výše v části 3.5.

([1]) Viz například rozhodnutí Komise ve věci C 49/06 – Itálie – režim státní podpory, kterou Itálie poskytla jako odměnu společnosti Poste Italiane za distribuci poštovních spořitelních certifikátů (Úř. věst. L 189, 21.7.2009, s. 3).

([2]) Mírou návratnosti kapitálu se rozumí vnitřní míra návratnosti (IRR), kterou společnost získá z investovaného kapitálu během doby trvání projektu, tedy IRR/peněžní toky ze zakázky.

SDĚLENÍ KOMISE

Rámec Evropské unie pro státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby (2011)

(Text s významem pro EHP)

(2012/C 8/03)

1. ÚČEL A ROZSAH

1. Pro zajištění fungování určitých služeb obecného hospodářského zájmu (SOHZ) na základě zásad a za podmínek umožňujících naplnění jejich úkolů se může ukázat jako nezbytná finanční podpora veřejných orgánů, jestliže příjmy z poskytování služby neumožňují pokrýt náklady vyplývající z plnění závazku veřejné služby.

2. Z judikatury Soudního dvora Evropské unie ([1]) vyplývá, že vyrovnávací platba za závazek veřejné služby nepředstavuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud splňuje určitý počet podmínek ([2]). Jsou-li tyto podmínky splněny, nepoužije se článek 108 Smlouvy.

3. Jestliže vyrovnávací platba za závazek veřejné služby tyto podmínky nesplňuje a jsou-li zároveň splněna obecná kritéria použitelnosti čl. 107 odst. 1 Smlouvy, představuje taková vyrovnávací platba státní podporu a vztahují se na ni články 106, 107 a 108 Smlouvy.

4. Komise ve svém sdělení o použití pravidel Evropské unie v oblasti státní podpory na vyrovnávací platbu udělenou za poskytování služeb obecného hospodářského zájmu ([3]) vyjasnila podmínky, za nichž se vyrovnávací platba za závazek veřejné služby musí považovat za státní podporu. Kromě toho v nařízení Komise o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu *de minimis* pro podniky poskytující služby obecného hospodářského zájmu ([4]) stanoví podmínky, za nichž se nízké vyrovnávací platby za závazek veřejné služby považují za platby, které nenarušují obchod mezi členskými státy a/nebo nenarušují hospodářskou soutěž ani nehrozí narušením této soutěže. V takových případech se na vyrovnávací platbu nevztahuje čl. 107 odst. 1 Smlouvy, a proto nepodléhá oznamovacímu postupu stanovenému v čl. 108 odst. 3 Smlouvy.

5. Ustanovení čl. 106 odst. 2 Smlouvy poskytuje právní základ pro posuzování slučitelnosti státní podpory na SOHZ. Stanoví, že podniky, které jsou pověřeny poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu, nebo podniky, které mají povahu fiskálního monopolu, podléhají pravidlům obsaženým ve Smlouvě, zejména pravidlům hospodářské soutěže. Ustanovení čl. 106 odst. 2 Smlouvy však stanoví výjimku z pravidel obsažených ve Smlouvě, jestliže by použití pravidel hospodářské soutěže právně nebo fakticky bránilo plnění svěřených úkolů. Tato výjimka se použije pouze v případě, kdy rozvoj obchodu není dotčen v míře, která by byla v rozporu se zájmy Unie.

6. Rozhodnutí Komise 2012/21/EU ([5]) o použití čl. 106 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie na státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby udělené určitým podnikům pověřeným poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu ([6]) stanoví podmínky, za nichž se určité typy vyrovnávacích plateb za závazky veřejné služby považují za slučitelné s vnitřním trhem podle čl. 106 odst. 2 Smlouvy a jsou osvobozeny od povinnosti oznamování předem stanovené v čl. 108 odst. 3 Smlouvy.

7. Zásady stanovené v tomto sdělení se použijí na vyrovnávací platbu za závazek veřejné služby pouze v případě, že tato platba představuje státní podporu, na niž se nevztahuje rozhodnutí 2012/21/EU. Na takovou vyrovnávací platbu se vztahuje požadavek oznámení předem podle čl. 108 odst. 3 Smlouvy. Toto sdělení stanoví, za jakých podmínek lze takovou státní podporu považovat za slučitelnou

([1]) Rozsudky ve věcech C-280/00 Altmark Trans GmbH a Regierungspräsidium Magdeburg v. Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH (Altmark), Sb. rozh. 2003, s. I-7747 a spojené věci C-34/01 až C-38/01 Enirisorse SpA v. Ministero delle Finanze, Sb. rozh. 2003, s. I-14243.

([2]) Soudní dvůr ve svém rozsudku ve věci Altmark konstatoval, že vyrovnávací platba za závazek veřejné služby nepředstavuje státní podporu, jsou-li splněna čtyři kumulativní kritéria. Za prvé, podnik-příjemce musí být skutečně pověřen plněním povinností veřejné služby a tyto povinnosti musí být jasně definovány. Za druhé, parametry, na jejichž základě je vyrovnání vypočteno, musí být předem stanoveny objektivním a transparentním způsobem. Za třetí, vyrovnání nemůže přesahovat meze toho, co je nezbytné k pokrytí všech nebo části nákladů vynaložených k plnění povinností veřejné služby se zohledněním příjmů, které se k nim vztahují, jakož i zisku, který je přiměřený k plnění těchto povinností. Za čtvrté, není-li výběr podniku, který má být pověřen plněním povinností veřejné služby, v konkrétním případě učiněn v rámci řízení o zadání veřejné zakázky umožňujícího vybrat zájemce schopného poskytovat tyto služby za nejmenších nákladů pro společnost, musí být úroveň nutného vyrovnání určena na základě analýzy nákladů, které by vynaložil průměrný podnik, správně řízený a vybavený přiměřenými prostředky.

([3]) Viz strana 23 v tomto čísle Úředního věstníku.

([4]) Viz strana 4 v tomto čísle Úředního věstníku.

([5]) Úř. věst. L 7, 11.1.2012, s. 3.

([6]) Úř. věst. L 7, 11.1.2012.

s vnitřním trhem podle čl. 106 odst. 2 Smlouvy. Nahrazuje rámec Společenství pro státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby ([1]).

8. Zásady stanovené v tomto sdělení se použijí na vyrovnávací platbu za závazky veřejné služby v oblasti letecké a námořní dopravy, aniž by byla dotčena přísnější zvláštní ustanovení obsažená v odvětvových předpisech Unie. Nepoužijí se na odvětví pozemní dopravy, ani na odvětví veřejnoprávního vysílání, na které se vztahuje sdělení Komise o použití pravidel státní podpory na veřejnoprávní vysílání ([2]).

9. Podpora poskytovatelům služeb obecného hospodářského zájmu, kteří jsou v obtížích, se posuzuje podle pravidel Společenství pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích ([3]).

10. Zásady stanovené v tomto sdělení se použijí, aniž by byly dotčeny:

a) požadavky stanovené právem Unie v oblasti hospodářské soutěže (zejména článků 101 a 102 Smlouvy);

b) požadavky stanovené právem Unie v oblasti zadávání veřejných zakázek;

c) ustanovení směrnice Komise 2006/111/ES ze dne 16. listopadu 2006 o zprůhlednění finančních vztahů mezi členskými státy a veřejnými podniky a o finanční průhlednosti uvnitř jednotlivých podniků ([4]);

d) dodatečné požadavky vyplývající ze Smlouvy nebo z odvětvových předpisů Unie.

2. PODMÍNKY SLUČITELNOSTI VYROVNÁVACÍ PLATBY ZA ZÁVAZEK VEŘEJNÉ SLUŽBY, KTERÁ PŘEDSTAVUJE STÁTNÍ PODPORU

2.1 Obecné ustanovení

11. V současné fázi vývoje vnitřního trhu lze státní podporu, která spadá mimo oblast působnosti rozhodnutí 2012/21/EU, prohlásit za slučitelnou s čl. 106 odst. 2 Smlouvy, je-li to nutné pro poskytování dané služby obecného hospodářského zájmu a jestliže není narušen vývoj obchodu do takové míry, která by byla v rozporu se zájmy Unie. K dosažení této rovnováhy musí být splněny podmínky stanovené v částech 2.2 až 2.10.

2.2 Skutečná služba obecného hospodářského zájmu podle článku 106 Smlouvy

12. Podporu je nutno udělit skutečné a správně vymezené službě obecného hospodářského zájmu, jak je uvedeno v čl. 106 odst. 2 Smlouvy.

13. Komise ve svém sdělení o používání pravidel Evropské unie v oblasti státní podpory na vyrovnávací platbu za poskytování služeb obecného hospodářského zájmu stanovila pokyny ohledně požadavků na vymezení služby obecného hospodářského zájmu. Jde zejména o to, že členské státy nemohou připojit specifické závazky veřejné služby ke službám, které za podmínek odpovídajících státem vymezenému veřejnému zájmu, typu cena, objektivní prvky kvality, kontinuita a přístup ke službě, již jsou nebo mohou být uspokojivě poskytovány podniky působícími v běžných tržních podmínkách. Otázku, zda může službu poskytovat trh, Komise hodnotí pouze tím, že ověří, zda definice členského státu není neplatná kvůli zjevné chybě, ledaže právo Unie stanoví přísnější měřítko.

14. Pro účely používání zásad stanovených v tomto sdělení by členské státy měly prokázat, že řádně zvážily potřeby veřejné služby veřejnou konzultací nebo jinými vhodnými nástroji, jimiž přihlédly k zájmům uživatelů a poskytovatelů. Toto ustanovení neplatí, pokud je jasné, že nová konzultace nebude žádným přínosem k nedávno provedené konzultaci.

2.3 Nutnost existence pověřujícího aktu, který stanoví závazky veřejné služby a způsoby výpočtu vyrovnávací platby

15. Odpovědnost za poskytování SOHZ musí být dotčenému podniku svěřena prostřednictvím jednoho nebo více aktů, jejichž formu si může určit každý členský stát. Pojmem „členský stát“ se rozumějí ústřední, regionální i místní orgány.

16. V tomto aktu nebo aktech musí být uvedeny zejména tyto údaje:

a) náplň a délka trvání závazků veřejné služby;

b) o který podnik a případně o které území se jedná,

c) povaha veškerých výhradních nebo zvláštních práv udělených podniku orgánem poskytujícím vyrovnávací platbu;

d) popis vyrovnávacího mechanismu a parametry pro výpočet, sledování a přezkum vyrovnávací platby a

([1]) Úř. věst. C 297, 29.11.2005, s. 4.
([2]) Úř. věst. C 257, 27.10.2009, s. 1.
([3]) Úř. věst. C 244, 1.10.2004, s. 2.
([4]) Úř. věst. L 318, 17.11.2006, s. 17.

e) ustanovení pro vyloučení vyplacení nadměrné vyrovnávací platby a jejího vrácení.

2.4 **Doba trvání pověření**

17. Doba trvání pověření by měla být odůvodněná objektivními kritérii, například potřebou amortizovat nepřevoditelná fixní aktiva. Trvání pověření by v zásadě nemělo být delší než doba nutná k odpisu nejvýznamnějších aktiv nezbytných k poskytování SOHZ.

2.5 **Soulad se směrnicí 2006/11/ES**

18. Podpora se považuje za slučitelnou s vnitřním trhem na základě čl. 106 odst. 2 Smlouvy, pouze pokud podnik v příslušném případě splňuje požadavky směrnice 2006/111/ES [1]. Podpora, která není v souladu s touto směrnicí, se považuje za podporu, která narušuje rozvoj obchodu v míře, která by byla v rozporu se zájmy Unie ve smyslu čl. 106 odst. 2 Smlouvy.

2.6 **Dodržování pravidel Unie v oblasti veřejných zakázek**

19. Podpora se považuje za slučitelnou s vnitřním trhem na základě čl. 106 odst. 2 Smlouvy pouze za předpokladu, že odpovědný orgán při pověřování dotyčného podniku poskytováním služby dodržel nebo se zavázal dodržet platná pravidla Unie v oblasti zadávání veřejných zakázek. Patří sem veškeré platné požadavky na transparentnost, rovné zacházení a nediskriminaci, které vyplývají přímo ze Smlouvy a případně ze sekundárního práva Unie. Podpora, která neodpovídá těmto pravidlům a požadavkům, se považuje za podporu, která by narušila obchod v míře, která by byla v rozporu se zájmy Unie ve smyslu čl. 106 odst. 2 Smlouvy.

2.7 **Vyloučení diskriminace**

20. Jestliže určitý orgán pověří poskytováním stejné služby obecného hospodářského zájmu několik podniků, měla by se vyrovnávací platba počítat pro každý podnik podle stejné metody.

2.8 **Výše vyrovnávací platby**

21. Výše vyrovnávací platby nesmí překročit částku, která je nezbytná k pokrytí čistých nákladů [2] na plnění závazků veřejné služby, včetně přiměřeného zisku.

22. Výši vyrovnávací platby lze stanovit na základě očekávaných příjmů a nákladů, na základě skutečných příjmů a nákladů nebo na základě jejich kombinace, podle toho, jaké pobídky ke zvýšení efektivity chce členský stát poskytnout hned od začátku v souladu s odstavci 40 a 41.

23. Jestliže celá vyrovnávací platba nebo její část vychází z očekávaných příjmů a nákladů, musí být tyto příjmy a náklady vymezeny v pověřovacím aktu. Musí být založeny na důvěryhodných a pozorovatelných parametrech o ekonomickém prostředí, v němž se SOHZ poskytuje. V příslušných případech musí vycházet ze znaleckých posudků regulačních orgánů odvětví nebo jiných subjektů, které jsou na podniku nezávislé. Členské státy musí uvést, z jakých zdrojů vycházejí při stanovení očekávaných příjmů a nákladů [3]. Odhady nákladů musí odrážet očekávání nárůstu efektivity poskytovatele SOHZ během doby pověření.

Čisté náklady nezbytné k plnění závazku veřejné služby

24. Čisté náklady, které jsou nebo podle očekávání budou nezbytné ke splnění závazků veřejné služby, by se měly vypočítat za použití metodiky čistých ušetřených nákladů, pokud to vyžadují právní předpisy Unie nebo členského státu i v jiných případech, v nichž je to možné.

Metodika čistých ušetřených nákladů

25. Podle metodiky čistých ušetřených nákladů se čisté náklady, které jsou nezbytné nebo které budou podle očekávání nezbytné k plnění závazků veřejné služby, vypočítají jako rozdíl mezi čistými náklady poskytovatele, který vykonává svou činnost se závazkem veřejné služby, a čistými náklady nebo ziskem téhož poskytovatele, který vykonává svou činnost bez takového závazku. Je třeba věnovat řádnou pozornost správnému vyhodnocení nákladů, kterým by se poskytovatel služby v nepřítomnosti závazku veřejné služby podle očekávání vyhnul, a příjmů, které by pravděpodobně nezískal. Výpočet čistých nákladů by měl vyhodnotit přínosy, v nejvyšší možné míře i nehmotné, pro poskytovatele SOHZ.

26. Příloha IV směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací [4] a příloha I směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/67/ES ze dne 15. prosince 1997 o společných pravidlech pro rozvoj vnitřního trhu poštovních služeb

[1] Směrnice 2006/111/ES o zprůhlednění finančních vztahů mezi členskými státy a veřejnými podniky a o finanční průhlednosti uvnitř jednotlivých podniků.

[2] V této souvislosti se čistými náklady rozumějí čisté náklady uvedené v odstavci 25 nebo náklady po odečtení příjmů, pokud nelze použít metodiku čistých ušetřených nákladů.

[3] Veřejné zdroje informací, úrovně nákladů poskytovatele SOHZ v minulosti, úrovně nákladů konkurentů, obchodní plány, zprávy příslušného odvětví atd.

[4] Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 51.

Společenství a zvyšování kvality služby ([1]) obsahují podrobnější pokyny o používání metodiky čistých ušetřených nákladů.

27. Přestože Komise považuje metodiku čistých ušetřených nákladů za nejpřesnější metodu určování nákladů na závazek veřejné služby, může být použití této metodiky v některých případech neproveditelné nebo nevhodné. V takových řádně odůvodněných případech může Komise souhlasit s použitím alternativních metod výpočtu čistých nákladů nezbytných k plnění závazků veřejné služby, například metodu přidělování nákladů.

Metoda založená na přidělování nákladů

28. Podle metody přidělování nákladů se čisté náklady nezbytné k plnění závazků veřejné služby mohou vypočítat jako rozdíl mezi náklady a příjmy pověřeného poskytovatele na plnění závazků veřejné služby, jak je uvedeno a odhadnuto v pověřovacím aktu.

29. Náklady, které mají být zohledněny, zahrnují veškeré náklady nezbytné pro poskytování SOHZ.

30. Působí-li dotčený podnik výhradně v oblasti poskytování SOHZ, lze zohlednit veškeré jeho náklady.

31. Vykonává-li dotčený podnik rovněž činnosti mimo rozsah SOHZ, mohou zohledňované náklady zahrnovat veškeré přímé náklady nezbytné k plnění závazků veřejné služby a přiměřený příspěvek na nepřímé náklady společné službě obecného hospodářského zájmu a ostatním činnostem. Náklady spojené s činnostmi mimo rámec SOHZ musí pokrýt veškeré přímé náklady a příslušný příspěvek na společné náklady. Při určování příslušného příspěvku na společné náklady, se za referenční ceny považují tržní ceny za využívání zdrojů, jsou-li k dispozici ([2]). Jestliže takové tržní ceny nejsou k dispozici, lze příslušný příspěvek na společné náklady určit odkazem na úroveň přiměřeného zisku ([3]), který podnik očekává ze svých činností, které spadají mimo rámec SOHZ, nebo na základě jiných vhodnějších metod.

Příjmy

32. Příjmy, k nimž se přihlíží, musí zahrnovat alespoň veškeré příjmy ze služby obecného hospodářského zájmu, upřesněné v pověřovacím aktu, a nadměrné zisky ze zvláštních nebo výhradních práv, včetně práv souvisejících s dalšími činnostmi, jak je stanoveno v odstavci 45, bez ohledu, zda jsou tyto nadměrné zisky klasifikovány jako státní podpora ve významu čl. 107 odst. 1 Smlouvy.

Přiměřený zisk

33. Přiměřeným ziskem by se měla rozumět míra návratnosti kapitálu ([4]), kterou by požadoval typický podnik při úvahách o tom, zda bude službu obecného hospodářského zájmu poskytovat po celou dobu trvání pověřovacího aktu, s přihlédnutím k úrovni rizika. Úroveň rizika závisí na dotčeném odvětví, typu služby a charakteru vyrovnávacího mechanismu.

34. V řádně odůvodněných případech lze při určování přiměřeného zisku používat jiné ukazatele úrovně zisku než je míra návratnosti kapitálu, například průměrnou míru návratnosti vlastního kapitálu ([5]) během doby pověření, návratnost vloženého kapitálu, návratnost aktiv nebo rentabilitu tržeb.

35. Ať už je zvolen jakýkoli ukazatel, musí členský stát Komisi na požádání poskytnout důkazy o tom, že plánovaný zisk nepřevyšuje zisk, který by vyžadoval typický podnik při rozhodování, zda bude poskytovat danou službu, například odkazem na míru návratnosti u podobných typů zakázek udělených za soutěžních podmínek.

([1]) Úř. věst. L 15, 21.1.1998, s. 14.

([2]) Ve věci Chronopost (spojené věci C-83/01 P, C-93/01 P a C-94/01 P, Chronopost SA, Sb. rozh. 2003, s. I-6993) Evropský soudní dvůr odkazoval na „obvyklé tržní podmínky“: „Jelikož není možné srovnat situaci podniku La Poste se situací soukromé skupiny podniků nepůsobících ve vyhrazeném odvětví, musí být „obvyklé tržní podmínky“, které jsou nutně hypotetické, posouzeny s ohledem na dostupné objektivní a ověřitelné skutečnosti“.

([3]) Přiměřený zisk se hodnotí z perspektivy *ex ante* (na základě očekávaných zisků spíše než skutečných zisků), aby se nesnižovaly pobídky podniků dosahovat při provozování činností mimo rámec SOHZ úspor z důvodu vyšší efektivity.

([4]) Mírou návratnosti kapitálu se zde rozumí vnitřní míra návratnosti (IRR), kterou podnik získá z investovaného kapitálu během trvání projektu, tedy IRR / peněžní toky zakázky.

([5]) V jakémkoli daném roce je účetní ukazatel návratnosti vlastního kapitálu (ROE) vymezen jako zisky před úroky a zdaněním (EBIT) / vlastní kapitál za daný rok. Průměrná roční míra návratnosti by se měla vypočítat za dobu trvání pověření použitím diskontního faktoru, buď kapitálovými náklady podniky nebo sazbou stanovenou sdělením Komise o referenční sazbě, podle toho, co je vhodnější.

36. Míra návratnosti kapitálu, která nepřesáhne příslušnou swapovou sazbu ([1]) navýšenou o 100 bazických bodů ([2]), se v každém případě považuje za přiměřenou. Příslušnou swapovou sazbou je ta swapová sazba, jejíž doba splatnosti a měna odpovídají době trvání a měně pověřovacího aktu.

37. Jestliže je poskytování SOHZ spojeno se značným obchodním nebo smluvním rizikem, například proto, že vyrovnávací platba má podobu pevné paušální částky, která kryje očekávané čisté náklady a přiměřený zisk a podnik působí v konkurenčním prostředí, nesmí přiměřený zisk překročit úroveň, která převyšuje míru návratnosti kapitálu přiměřenou úrovni rizika. Tato míra by se měla pokud možno stanovit s ohledem na míru návratnosti kapitálu, které se dosahuje u podobných druhů smluv o veřejné službě uzavřených za konkurenčních podmínek (např. u smluv uzavřených na základě výběrového řízení). Jestliže takovou metodu nelze použít, lze v odůvodněných případech stanovit míru návratnosti kapitálu rovněž jinými metodami ([3]).

38. Jestliže poskytování služby obecného hospodářského zájmu není spojeno s výrazným obchodním nebo smluvním rizikem, například protože čisté náklady vynaložené při poskytování služby obecného hospodářského zájmu jsou v podstatě plně pokryty vyrovnávací platbou *ex post*, nesmí přiměřený zisk překročit úroveň, která odpovídá úrovni uvedené v odstavci 36. Takový mechanismus vyrovnání nemotivuje poskytovatele veřejné služby k efektivitě. Jeho užití je proto omezeno výlučně na případy, v nichž členský stát může odůvodnit, proč není proveditelné nebo vhodné brát v úvahu efektivitu produkce a vypracovat smlouvu způsobem, který by pobízel ke zvyšování efektivity.

Pobídky ke zvyšování efektivity

39. Při stanovení metody vyrovnání musí členské státy začlenit pobídky k efektivnímu poskytování SOHZ vysoké kvality, pokud nemohou řádně odůvodnit, že zavedení takových pobídek není proveditelné nebo vhodné.

40. Pobídky ke zvyšování efektivity mohou mít řadu podob, aby co nejlépe vyhovovaly specifické situaci každého případu nebo odvětví. Členské státy mohou například předem stanovit pevnou úroveň vyrovnávací platby, která předvídá a začleňuje nárůst efektivity, který lze u podniku očekávat během doby trvání pověřovacího aktu.

41. V jiných případech mohou členské státy v pověřovacím aktu vymezit cíle efektivity produkce, takže úroveň vyrovnávací platby pak závisí na rozsahu, v němž byly tyto cíle splněny. Jestliže podnik cíle nesplní, vyrovnávací platba by měla být snížena na základě výpočtu uvedeného v pověřovacím aktu. Pokud podnik tyto cíle naopak překročí, vyrovnávací platba by měla být zvýšena podle metody uvedené v pověřovacím aktu. Odměny související s nárůstem efektivity se stanoví na takové úrovni, aby se zajistilo vyrovnané sdílení příslušných zisků mezi podnikem a členským státem a/nebo uživateli.

42. Jakýkoli takový pobídkový mechanismus ke zvyšování efektivity musí spočívat na objektivních a měřitelných kritériích, která jsou stanovena v pověřovacím aktu a podléhají transparentnímu hodnocení *ex post*, které provádí subjekt nezávislý na poskytovateli SOHZ.

43. Nárůstu efektivity by mělo být dosaženo bez snížení kvality poskytované služby a měly by být přitom dodrženy normy stanovené v právních předpisech Unie.

Ustanovení platná pro podniky, které působí rovněž mimo rámec SOHZ nebo poskytují několik SOHZ

44. Vykonává-li podnik činnosti spadající do rozsahu SOHZ i mimo něj, musí ve svém vnitropodnikovém účetnictví uvádět náklady a příjmy spojené s SOHZ odděleně od nákladů a příjmů za poskytování jiných služeb v souladu se zásadami stanovenými v odstavci 31. Jestliže je podnik pověřen poskytováním několika SOHZ, protože se liší jejich zadávací orgány nebo povaha SOHZ, musí být ve vnitropodnikovém účetnictví možno ověřit, zda na úrovni žádné SOHZ nedošlo k vyplacení nadměrné vyrovnávací platby.

45. Jestliže byla danému podniku udělena zvláštní nebo výhradní práva spojená s jinými činnostmi než se SOHZ, na kterou je udělena podpora, a tyto činnosti vytvářejí zisk nad rámec přiměřeného zisku, nebo jestliže tento podnik požívá jiných výhod udělených státem, musí být bez ohledu na jejich klasifikaci pro účely čl. 107 odst. 1 Smlouvy tato práva a tyto výhody připočteny k příjmům podniku. Přiměřený zisk z činností, pro něž má podnik zvláštní nebo výhradní práva, musí být vyhodnocen z perspektivy *ex ante* s ohledem na riziko, nebo nepřítomnost rizika, které daný podnik podstupuje. Při tomto hodnocení se musí

([1]) Swapovou sazbou se rozumí nejdelší doba splatnosti, která se rovná mezibankovní nabídkové sazbě (IBOR). Na finančních trzích se používá jako referenční sazba pro stanovení míry financování.

([2]) Cílem přirážky 100 bazických bodů je mimo jiné vyvážit riziko likvidity související se skutečností, že poskytovatel SOHZ, který investuje kapitál na základě smlouvy o SOHZ, tento kapitál zavazuje na celou dobu trvání pověřovacího aktu a nebude svůj podíl moci prodat tak rychle a s tak nízkými náklady jako v případě běžného aktiva bez rizika likvidity.

([3]) Například porovnáním návratnosti s průměrnými váženými kapitálovými náklady (WACC) podniku ve vztahu k dané činnosti nebo s průměrnou návratností kapitálu v daném odvětví v posledních letech, s ohledem na to, zda lze historické údaje využít jako vhodný ukazatel pro výhledy do budoucnosti.

rovněž přihlížet k pobídkám ke zvýšení efektivity, které členský stát zavedl ve vztahu k poskytování daných služeb.

46. Členský stát může rozhodnout, že zisky z činností mimo rozsah SOHZ, zejména z činností, které využívají infrastrukturu nezbytnou k poskytování SOHZ, musí být zcela nebo částečně přiděleny na financování SOHZ.

Nadměrná vyrovnávací platba

47. Nadměrnou vyrovnávací platbou by se měla rozumět vyrovnávací platba, kterou podnik obdržel nad částku podpory vymezenou v odstavci 21 během celé doby trvání smlouvy. Jak bylo uvedeno v odstavcích 39 až 42, přebytek, který vyplynul z neočekávaně vysokého nárůstu efektivity, si může podnik ponechat jako dodatečný přiměřený zisk, jak je stanoveno v pověřovacím aktu ([1]).

48. Nadměrná vyrovnávací platba není nezbytná k poskytování služby obecného hospodářského zájmu, a proto představuje neslučitelnou státní podporu.

49. Členské státy musí zajistit, že vyrovnávací platba udělená za poskytování služby obecného hospodářského zájmu splňuje požadavky stanovené v tomto sdělení, zejména skutečnost, že podniky nedostávají vyrovnávací platby, které jsou vyšší než částka stanovená podle požadavků stanovených v této části. Na žádost Komise tuto skutečnost musí doložit. Musí provádět pravidelné kontroly nebo zajistit provádění takových kontrol na konci doby pověření a v každém případě v intervalech nepřesahujících tři roky. V případě podpor udělených jiným způsobem než na základě veřejného výběrového řízení se zveřejněním ([2]) by se kontroly za běžných okolností měly provádět alespoň každé dva roky.

50. Jestliže členský stát předem stanovil pevnou úroveň vyrovnávací platby, která řádně předpokládá a začleňuje nárůst efektivity, jež lze od poskytovatele veřejné služby očekávat během doby trvání pověření, na základě správného rozložení nákladů a příjmů a rozumných očekávání popsaných v této části, spočívá kontrola nadměrné vyrovnávací platby v zásadě v tom, že se ověří, zda úroveň zisku, k němuž je poskytovatel oprávněn podle pověřovacího aktu, je skutečně přiměřená z pohledu *ex ante*.

([1]) Podobně schodek, který vznikne v důsledku nižšího nárůstu efektivity, než se očekávalo, by měl částečně nést podnik, je-li to stanoveno v pověřovacím aktu.

([2]) Například podpory udělené v souvislosti s interními smlouvami, koncesemi bez konkurenčního přidělení nebo řízení pro zadání veřejné zakázky bez předchozího zveřejnění.

2.9 **Dodatečné požadavky, které mohou být nezbytné pro to, aby rozvoj obchodu nebyl ovlivněn v míře, která by byla v rozporu se zájmy Unie**

51. Požadavky stanovené v oddílech 2.1 až 2.8 obvykle dostačují k zajištění toho, že podpora nenarušuje hospodářskou soutěž způsobem, který by byl v rozporu se zájmy Unie.

52. Je však možné, že za určitých výjimečných okolností by nemuselo být vyřešeno vážné narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu a podpora by mohla narušit obchod v rozsahu, který by byl v rozporu se zájmem Unie.

53. V takovém případě Komise posoudí, zda by se toto narušení obchodu dalo zmírnit, kdyby členským státům uložila podmínky nebo si od nich vyžádala závazky.

54. Neočekává se, že by k vážným narušením hospodářské soutěže, která by byla v rozporu se zájmy Unie, docházelo jindy, než za výjimečných okolností. Komise se těmito narušeními zabývá pouze v případech, kdy má podpora výrazné nepříznivé účinky na další členské státy a fungování vnitřního trhu, například proto, že podnikům ve významných hospodářských odvětvích brání v dosažení takové rozsahu činností, který je nezbytný pro jejich efektivní fungování.

55. Hospodářská soutěž může být takto narušena například v případě, kdy trvání pověření nelze odůvodnit objektivními kritérii (například potřebou amortizovat nepřevoditelná fixní aktiva), nebo v případě, kdy se pověření skládá z balíčku úkolů (obvykle za podmínky, že by jednotlivá pověření nevedla ke ztrátě přínosu pro společnost ani by nezvýšila náklady na poskytování služeb). Komise by v takovém případě posoudila, zda by táž veřejná služba mohla být stejně dobře poskytována způsobem, který by méně narušoval hospodářskou soutěž, například vydáním méně rozsáhlého pověření, ať už jde o dobu nebo rozsah, nebo vydáním několika samostatných pověření.

56. Další situace, která by mohla vyžadovat podrobnější hodnocení, by nastala, kdyby členský stát bez uspořádání soutěžního výběrového řízení pověřil veřejného poskytovatele služeb poskytováním SOHZ na nevyhrazeném trhu, na němž jsou podobné služby již poskytovány nebo lze očekávat, že budou v blízké budoucnosti poskytovány, i bez SOHZ. Nepříznivé účinky na vývoj obchodu mohou být výraznější v případě, že bude SOHZ nabízena za cenu, která bude nižší než náklady současných nebo potenciálních poskytovatelů, takže způsobí uzavření trhu. Komise, která bude plně respektovat široký prostor členského státu k vlastnímu vymezení SOHZ, pak může vyžadovat změny, například v udělení podpory, pokud bude moci dostatečným způsobem prokázat, že by bylo možné tutéž

SOHZ poskytovat za rovnocenných podmínek pro uživatele způsobem, který by méně narušoval hospodářskou soutěž a byl by pro stát méně nákladný.

57. Podrobnější posouzení se provádí rovněž v případě, že pověření závazkem poskytovat službu je spojeno se zvláštními nebo výhradními právy, která omezují hospodářskou soutěž na vnitřním trhu v rozsahu, který je v rozporu se zájmy Unie. Přestože se při posuzování takového případu vychází primárně z čl. 106 odst. 1 Smlouvy, nelze slučitelnost státní podpory potvrdit v případě, kdy výhradní práva poskytují výhody, které nebylo možno řádně vyhodnotit, vyčíslit nebo ocenit podle metodik pro výpočet čistých nákladů na SOHZ popsaných v části 2.8.

58. Komise bude rovněž věnovat pozornost situacím, kdy podpora podniku umožňuje financovat vytvoření nebo využití infrastruktury, kterou nelze reprodukovat, a umožňuje mu uzavřít trh, na němž se SOHZ poskytuje, nebo příslušné související trhy. V takovém případě může být vhodné požadovat, aby soutěžitelé získali bez diskriminace a za vhodných podmínek spravedlivý přístup k této infrastruktuře.

59. Jestliže narušení hospodářské soutěže vyplývá z pověření, které brání efektivnímu uplatňování nebo vynucování právních předpisů Unie zaměřených na ochranu řádného fungování vnitřního trhu, Komise posoudí, zda by veřejná služba nemohla být stejně dobře poskytována způsobem, který by méně narušoval hospodářskou soutěž, například na základě plného uplatňování odvětvových předpisů Unie.

2.10 **Transparentnost**

60. U každé vyrovnávací platby za SOHZ, která spadá do rámce tohoto sdělení, musí příslušný členský stát zveřejnit na internetu nebo jiným vhodným způsobem následující informace:

a) výsledky veřejné konzultace nebo jiných příslušných nástrojů uvedených v odstavci 14;

b) náplň a délku trvání závazků veřejné služby;

c) o který podnik a případně o které území se jedná;

d) částku podpory udělenou danému podniku za rok.

2.11 **Podpora, která splňuje podmínky stanovené v čl. 2 odst. 1 rozhodnutí 2012/21/EU**

61. Zásady stanovené v odstavcích 14, 19, 20, 24, 39, 51 až 59 a odst. 60 písm. a) se nepoužijí na podporu, která splňuje podmínky stanovené v čl. 2 odst. 1 rozhodnutí 2012/21/EU.

3. **PODÁVÁNÍ ZPRÁV A HODNOCENÍ**

62. Členské státy podají Komisi každé dva roky zprávu o dodržování tohoto sdělení. Zprávy musí obsahovat přehled používání tohoto sdělení na různé sektory poskytovatelů služeb, včetně následujících údajů:

a) popis používání zásad stanovených v tomto sdělení na služby, které spadají do jeho oblasti působnosti, včetně interně vykonávaných činností;

b) celková částka podpor přidělených podnikům, které spadají do oblasti působnosti tohoto sdělení, rozepsaná podle hospodářských odvětví, v nichž příjemci působí;

c) údaje o tom, zda a u jakého konkrétního typu služby vyvolalo používání zásad stanovených v tomto sdělení problémy nebo stížnosti třetích stran; a

d) jakékoli další informace o používání zásad stanovených v tomto sdělení, které si Komise vyžádá a které upřesní včas před lhůtou pro předložení zprávy.

První zpráva bude předložena do 30. června 2014.

63. Kromě toho, v souladu s požadavky nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES [1] (nyní článku 108 Smlouvy) a nařízením Komise (ES) č. 794/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 659/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES [2], musí členské státy předkládat Komisi výroční zprávy o podpoře udělené v návaznosti na rozhodnutí Komise založeném na tomto sdělení.

64. Zprávy budou zveřejněny na internetových stránkách Komise.

65. Komise hodlá provést přezkum tohoto sdělení do 31. ledna 2017.

4. **PODMÍNKY A POVINNOSTI PŘIPOJENÉ K ROZHODNUTÍM KOMISE**

66. Podle čl. 7 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 může Komise připojit ke kladnému rozhodnutí podmínky, za kterých může být podpora považována za slučitelnou s vnitřním trhem, a může stanovit povinnosti pro umožnění kontroly plnění rozhodnutí. V oblasti služeb obecného hospodářského zájmu mohou být zapotřebí podmínky a povinnosti zaručující zejména to, že podpora udělená dotyčným podnikům nevede k nežádoucímu narušení hospodářské soutěže a obchodu na vnitřním trhu. V této souvislosti může být podle konkrétní situace jednotlivých

[1] Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1.
[2] Úř. věst. L 140, 30.4.2004, s. 1.

služeb obecného hospodářského zájmu nutné stanovit povinnost podávání pravidelných zpráv či jiné povinnosti.

5. **POUŽITÍ**

67. Komise použije ustanovení tohoto sdělení od 31. ledna 2012.

68. Komise použije zásady stanovené v tomto sdělení na všechny návrhy podpory, které jí byly oznámeny, a rozhodne o těchto návrzích podle těchto zásad, a to i u návrhů, které byly oznámeny před 31. lednem 2012.

69. Komise použije zásady stanovené v tomto sdělení na protiprávní podporu, o které rozhodne po 31. lednu 2012, i když byla podpora udělena před tímto datem. Pokud však byla podpora udělena před 31. lednem 2012, nepoužijí se zásady stanovené v odstavcích 14, 19, 20, 24, 39 a 60.

6. **VHODNÁ OPATŘENÍ**

70. Komise navrhuje jako vhodná opatření pro účely čl. 108 odst. 1 Smlouvy, že členské státy do 31. ledna 2013 zveřejní seznam stávajících režimů podpory týkajících se vyrovnávací platby za závazek veřejné služby, která musí být uvedena do souladu s tímto sdělením, a že do 31. ledna 2014 uvedou tyto režimy podpory do souladu s tímto sdělením.

71. Členské státy by měly Komisi do 29. února 2012 potvrdit, zda souhlasí s navrhovanými vhodnými opatřeními. Pokud se dotyčný stát nevyjádří, bude mít Komise za to, že s návrhem nesouhlasí.

SDĚLENÍ KOMISE

Schválení obsahu předlohy nařízení Komise o podpoře *de minimis* za poskytování služeb obecného hospodářského zájmu

(Text s významem pro EHP)

(2012/C 8/04)

Komise dne 20. prosince 2011 schválila obsah předlohy nařízení Komise o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu *de minimis* udělenou podnikům poskytujícím služby obecného hospodářského zájmu. Předloha nařízení Komise tvoří přílohu k tomuto sdělení. Veřejná konzultace o této předloze nařízení Komise potrvá jeden měsíc od zveřejnění tohoto sdělení.

PŘÍLOHA

PŘEDLOHA NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. .../...

ze dne 20. prosince 2011

o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu *de minimis* udělenou podnikům poskytujícím služby obecného hospodářského zájmu

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 994/98 ze dne 7. května 1998 o použití článků 92 a 93 Smlouvy o založení Evropského společenství na určité kategorie horizontální státní podpory [1], a zejména na čl. 2 odst. 1 uvedeného nařízení,

po zveřejnění předlohy tohoto nařízení [2],

po konzultaci s Poradním výborem pro státní podpory,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízení (ES) č. 994/98 zmocňuje Komisi stanovit nařízením strop, pod který jsou opatření podpory považována za opatření nesplňující všechna kritéria čl. 107 odst. 1 Smlouvy, a nepodléhají tedy oznamovacímu postupu podle čl. 108 odst. 3 Smlouvy.

(2) Na základě uvedeného nařízení Komise přijala zejména nařízení (ES) č. 1998/2006 ze dne 15. prosince 2006 o použití článků 87 a 88 Smlouvy na podporu *de minimis* [3], kterým se pro podporu *de minimis* stanoví strop ve výši 200 000 EUR na jednoho příjemce za období tří účetních let.

(3) Komise při používání pravidel státní podpory na podniky poskytující služby obecného hospodářského zájmu ve smyslu čl. 106 odst. 2 Smlouvy zjistila, že strop, pod nímž lze mít za to, že výhody poskytnuté takovým podnikům neovlivňují obchod mezi členskými státy a/nebo nenarušují hospodářskou soutěž nebo nehrozí, že by ji narušily, se může v některých případech lišit od obecného stropu podpor *de minimis* stanoveného v nařízení (ES) č. 1998/2006. Přinejmenším některé tyto výhody totiž často představují náhradu dodatečných nákladů souvisejících s poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu. Kromě toho má řada činností, které lze označit za poskytování služeb obecného hospodářského zájmu, omezený zeměpisný rozsah. Je proto vhodné doplnit nařízení (ES) č. 1998/2006 dalším nařízením, které by obsahovalo specifická pravidla podpory *de minimis* pro podniky poskytující služby obecného hospodářského zájmu.

(4) Na základě zkušeností Komise by se mělo mít za to, že podpora udělená podnikům poskytujícím službu obecného hospodářského zájmu neovlivňuje obchod mezi členskými státy a/nebo nenarušuje hospodářskou soutěž ani nehrozí jejím narušením, pokud celková výše podpory udělené na poskytování služeb obecného hospodářského zájmu, kterou příjemce obdržel, není vyšší než 500 000 EUR za kterékoli období tří účetních let.

(5) S ohledem na zvláštní pravidla, která platí v odvětví prvovýroby zemědělských produktů, rybolovu a akvakultury, a s ohledem na riziko, že v těchto odvětvích by dokonce i podpora v menší výši, než je stanovena v tomto nařízení, mohla splňovat kritéria čl. 107 odst. 1 Smlouvy, by se toto nařízení nemělo na uvedená odvětví vztahovat. Tímto ustanovením nejsou dotčena opatření pro podniky působící v oblasti rybolovu, které poskytují službu obecného hospodářského zájmu nesouvisející s produkty rybolovu, například sběr odpadu na moři. S cílem přihlédnout k malé průměrné velikosti podniků působících v odvětví silniční nákladní a osobní dopravy a s ohledem na nadměrnou kapacitu tohoto odvětví a na cíle dopravní politiky ve věci přetížení dopravní sítě a nákladní dopravy by měla být vyloučena podpora na nabývání vozidel pro silniční nákladní dopravu podniky provozujícími silniční nákladní dopravu pro cizí potřebu. Není tím zpochybněn kladný přístup Komise ke státním podporám na čistší dopravní prostředky šetrnější k životnímu prostředí, který je upraven v jiných právních předpisech Unie, než je toto nařízení. Vzhledem k rozhodnutí Rady č. 2010/787/EU ze dne 10. prosince 2010 o státní podpoře k usnadnění uzavírání nekonkurenceschopných uhelných dolů [4] by se toto nařízení nemělo vztahovat na odvětví uhelného průmyslu.

[1] Úř. věst. L 142, 14.5.1998, s. 1.
[2] Úř. věst. C 8, 11.1.2012, s. 23.
[3] Úř. věst. L 379, 28.12.2006, s. 5.
[4] Úř. věst. L 336, 21.12.2010, s. 24.

(6) Vzhledem k podobnosti zpracování a uvádění zemědělských produktů na trh na jedné straně a nezemědělských produktů na straně druhé by se však toto nařízení mělo vztahovat na zpracování a uvádění zemědělských produktů na trh, za předpokladu, že jsou splněny určité podmínky. Činnosti probíhající v zemědělských podnicích potřebné pro přípravu produktu k prvnímu prodeji, například sklizeň, nařezání nebo mlácení obilovin nebo balení vajec ani první prodej dalším prodejcům nebo zpracovatelům by v této souvislosti neměly být považovány za zpracování nebo uvedení na trh.

(7) Soudní dvůr stanovil, že jakmile Unie přijala právní předpis o společné organizaci trhu v určitém zemědělském odvětví, nesmějí členské státy přijmout jakékoli opatření, které by jej mohlo porušovat nebo k němu stanovit výjimky. Z tohoto důvodu by se toto nařízení nemělo použít na podpory, jejichž výše je stanovena na základě ceny nebo množství produktů získaných nebo uvedených na trh. Nemělo by se vztahovat ani na podpory *de minimis*, které jsou vázány na povinnost dělit se o tuto podporu s primárním výrobcem.

(8) Toto nařízení by se nemělo vztahovat na podporu vývozu *de minimis* nebo podporu *de minimis* zvýhodňující domácí výrobky před dováženými.

(9) Toto nařízení by se nemělo vztahovat na podniky v obtížích ve smyslu pokynů Společenství pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích ([1]).

(10) Opatření státní podpory přesahující strop *de minimis* by nemělo být možné dělit na několik menších částek tak, aby uvedené částky spadaly do působnosti tohoto nařízení.

(11) V souladu se zásadami, kterými se řídí podpora podle čl. 107 odst. 1 Smlouvy, by měla být podpora *de minimis* považována za poskytnutou v okamžiku, kdy podnik získá na tuto podporu podle platného vnitrostátního právního režimu právní nárok.

(12) Aby se zamezilo obcházení maximálních intenzit podpory stanovených v různých nástrojích Unie, neměla by být podpora *de minimis* kumulována se státní podporou ohledně týchž způsobilých nákladů, pokud by takováto kumulace měla za následek míru podpory převyšující intenzitu stanovenou pro konkrétní podmínky každého případu v nařízení o blokové výjimce nebo v rozhodnutí přijatém Komisí.

(13) Tímto nařízením by nemělo být omezeno používání nařízení (ES) č. 1998/2006 na podniky poskytující služby obecného hospodářského zájmu. Členské státy by měly mít při poskytování podpor na poskytování služeb obecného hospodářského zájmu možnost volně vycházet buď z tohoto nařízení, nebo z nařízení (ES) č. 1998/2006.

(14) Soudní dvůr ve svém rozsudku ve věci Altmark ([2]) stanovil kritéria, při jejichž splnění nepředstavuje vyrovnávací platba za poskytování služby obecného hospodářského zájmu státní podporu. Avšak v každém případě nelze podporu *de minimis* udělenou podle tohoto nařízení kumulovat s jakoukoli vyrovnávací platbou týkající se téže služby, bez ohledu na to, zda tato vyrovnávací platba představuje nebo nepředstavuje státní podporu podle rozsudku Altmark. Opatření podpory tedy spadají do oblasti působnosti tohoto nařízení pouze tehdy, když celá částka vyrovnávací platby, ať již představuje státní podporu, nebo ne, nepřesahuje strop stanovený v tomto nařízení.

(15) Pro účely transparentnosti a řádného používání by měl být v tomto nařízení stanoven jasný strop rovněž pro případy, v nichž má podpora jinou formu než grant, například formu půjčky nebo kapitálového vkladu. Pro účely jednotného, transparentního a jednoduchého používání pravidel státní podpory by mělo být možné tento strop použít nezávisle na specifických rysech opatření a neměl by být nutný žádný výpočet. Proto by se toto nařízení mělo na podporu, která byla udělena v jiné podobě než v podobě grantů, použít pouze za podmínky, že částka vyplacená podniku nepřesahuje 500 000 EUR. Jestliže má podpora formu záruky, toto nařízení by se mělo použít pouze za podmínky, že zaručená část půjčky nepřesahuje 500 000 EUR.

(16) Komise má povinnost zajistit dodržování pravidel státní podpory, zejména skutečnost, že podpora poskytnutá podle pravidel *de minimis* splňuje jejich podmínky. V souladu se zásadou spolupráce stanovenou v čl. 4 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii by členské státy měly plnění tohoto úkolu usnadnit tím, že pomocí vhodných mechanismů zajistí, aby celková výše podpory *de minimis* udělená jednomu podniku na poskytování služeb obecného hospodářského zájmu nepřesáhla celkový povolený strop. K tomuto účelu a pro zajištění souladu s ustanoveními o kumulaci podpor podle nařízení (ES) č. 1998/2006 členské státy při poskytování podpory *de minimis* podle tohoto nařízení informují dotčený podnik o výši podpory a o jejím charakteru *de minimis* odkazem na toto nařízení. Kromě toho by měl dotčený členský

([1]) Úř. věst. C 244, 1.10.2004, s. 2.

([2]) Věc C-280/00 Altmark Trans GmbH a Regierungspräsidium Magdeburg v Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH a Oberbundesanwalt beim Bundesverwaltungsgericht Sb. rozh. s. I-7747.

stát před poskytnutím takové podpory obdržet od podniku prohlášení o ostatních podporách *de minimis*, na které se vztahuje toto nařízení nebo nařízení (ES) č. 1998/2006, které obdržel během daného účetního roku a dvou předcházejících účetních let. Alternativně by měl mít členský stát možnost zajistit dodržování stropu podpory využitím centrálního rejstříku.

(17) Toto nařízení se použije, aniž by byly dotčeny požadavky práva Unie v oblasti veřejných zakázek nebo dodatečné požadavky vyplývající ze Smlouvy nebo z odvětvových předpisů Unie.

(18) Toto nařízení by se mělo použít na podpory, které byly podnikům poskytujícím služby obecného hospodářského zájmu uděleny před jeho vstupem v platnost,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Rozsah

1. Toto nařízení se použije na podporu udělenou podnikům poskytujícím služby obecného hospodářského zájmu ve smyslu čl. 106 odst. 2 Smlouvy.

2. Toto nařízení se nepoužije na:

a) podporu poskytnutou podnikům činným v odvětvích rybolovu a akvakultury, na které se vztahuje nařízení Rady (ES) č. 104/2000 ([1]);

b) podporu poskytnutou podnikům činným v odvětvích prvovýroby zemědělských produktů vyjmenovaných v příloze I Smlouvy;

c) podporu poskytnutou podnikům činným v odvětví zpracování a uvádění zemědělských produktů uvedených v příloze I Smlouvy na trh, v těchto případech:

i) je-li výše podpory stanovena na základě ceny nebo množství produktů zakoupených od primárních producentů nebo uvedených na trh danými podniky,

ii) je-li poskytnutí podpory závislé na podmínce, že bude zčásti nebo zcela předána prvovýrobcům;

d) podporu na činnosti spojené s vývozem do třetích zemí nebo do členských států, zejména podporu přímo spojenou s vyváženým množstvím, s vytvořením a provozem distribuční sítě nebo s jinými běžnými výdaji souvisejícími s vývozní činností;

e) podporu podmíněnou užitím domácích produktů na úkor dovážených produktů;

f) podporu poskytnutou podnikům v uhelném průmyslu vymezenou v rozhodnutí 2010/787/EU;

g) podporu na nabývání vozidel pro silniční nákladní dopravu poskytovanou podnikům provozujícím silniční nákladní dopravu pro cizí potřebu;

h) podporu poskytnutou podnikům v obtížích.

3. Pro účely tohoto nařízení se:

a) „zemědělskými produkty“ rozumí produkty uvedené v příloze I Smlouvy s výjimkou produktů rybolovu;

b) „zpracováním zemědělských produktů“ rozumí jakékoli zpracování zemědělského produktu vedoucí ke vzniku produktu, který je též zemědělským produktem s výjimkou činností probíhajících v zemědělských podnicích potřebných pro přípravu živočišných nebo rostlinných produktů k prvnímu prodeji;

c) „uváděním zemědělských produktů na trh“ rozumí přechovávání nebo vystavování produktu za účelem jeho prodeje, nabízení produktu k prodeji, dodávka produktu nebo jakýkoli další způsob umístění produktu na trh s výjimkou prvního prodeje primárním výrobcem dalším prodejcům nebo zpracovatelům a jakékoli činnosti související s přípravou produktu k tomuto prvnímu prodeji. Prodej od prvotního producenta konečnému spotřebiteli se považuje za uvádění na trh, pokud k němu dojde v samostatných prostorách vyhrazených pro tento účel.

Článek 2

Podpora *de minimis*

1. Má se za to, že podpora udělená podnikům v souvislosti s poskytováním služby obecného hospodářského zájmu nesplňuje všechna kritéria čl. 107 odst. 1 Smlouvy, a proto je vyňata z oznamovací povinnosti podle čl. 108 odst. 3 Smlouvy, jestliže splňuje podmínky tohoto nařízení.

2. Výhody tohoto nařízení se na opatření podpory vztahují pouze tehdy, pokud celková částka podpory udělené podniku poskytujícímu služby obecného hospodářského zájmu nepřevyšuje 500 000 EUR za jakékoli období tří účetních let.

3. Jestliže má podpora jinou formu než grant, například formu půjčky nebo kapitálového vkladu, použije se na ni toto nařízení pouze v případě, že částka vyplacená podniku nepřesahuje strop stanovený v odstavci 2. Jestliže má podpora formu záruky, nesmí zaručená část půjčky přesahovat uvedený strop.

4. Jestliže celková podpora udělená podniku poskytujícímu služby obecného hospodářského zájmu přesahuje strop stanovený v odstavci 2, nevztahují se na tuto podporu, a to ani na část, která tento strop nepřekračuje, výhody tohoto nařízení. V takovém případě se pro účely tohoto opatření podpory nelze dovolávat výhod tohoto nařízení.

5. Podporu *de minimis* nelze kumulovat se státní podporou ohledně týchž způsobilých nákladů, pokud by taková kumulace zvýšila intenzitu podpory nad míru intenzity, která je pro specifické okolnosti každého případu stanovena v nařízení o blokové výjimce nebo v rozhodnutí Komise.

([1]) Úř. věst. L 17, 21.1.2000, s. 22.

6. Podporu *de minimis* udělenou podle tohoto nařízení lze kumulovat s podporou *de minimis* podle nařízení (ES) č. 1998/2006 až do stropu stanoveného v čl. 2 odst. 2 tohoto nařízení. Avšak podporu *de minimis* udělenou podle tohoto nařízení nelze kumulovat s jakoukoli vyrovnávací platbou týkající se téže SOHZ, bez ohledu na to, zda tato vyrovnávací platba představuje nebo nepředstavuje státní podporu.

Článek 3

Sledování

1. Jestliže členský stát hodlá poskytnout některému podniku podporu *de minimis* podle tohoto nařízení, písemně jej informuje o navrhované výši podpory vyjádřené jako hrubý grantový ekvivalent, o službě veřejného hospodářského zájmu, k níž se vztahuje, a o charakteru *de minimis* této podpory a výslovně odkáže na toto nařízení citací jeho názvu a uvedením informace o jeho vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*. V případě, že je podpora *de minimis* podle tohoto nařízení poskytnuta různým podnikům na základě určitého režimu a těmto podnikům jsou v rámci tohoto režimu poskytnuty různě vysoké individuální podpory, může se daný členský stát rozhodnout, že uvedenou povinnost splní informováním podniků o pevné celkové částce odpovídající maximální částce podpory poskytované v daném režimu. V takovém případě se tato pevná částka použije při zjišťování, zda byl dodržen strop stanovený v čl. 2 odst. 2. Před udělením podpory členský stát obdrží od podniku poskytujícího službu obecného hospodářského zájmu prohlášení v písemné či elektronické podobě o jakýchkoli dalších podporách *de minimis*, které daný podnik poskytující služby obecného hospodářského zájmu obdržel během dvou předcházejících účetních let a daného účetního roku podle tohoto nařízení nebo podle nařízení (ES) č. 1998/2006.

Členský stát poskytne novou podporu *de minimis* podle tohoto nařízení teprve po přezkoumání, zda nová podpora nezvýší celkovou podporu *de minimis*, kterou podnik poskytující služby obecného hospodářského zájmu obdržel podle tohoto nařízení, nad strop stanovený v čl. 2 odst. 2 a že jsou dodržena pravidla kumulace stanovená v čl. 2 odst. 6.

2. Jestliže členský stát zřídil centrální rejstřík podpory *de minimis* obsahující úplné informace o všech podporách *de minimis*, které podnikům poskytujícím služby obecného hospodářského zájmu poskytl kterýkoli orgán daného členského státu, odstavec 1 se na daný členský stát nepoužije.

3. Členské státy zaznamenávají a shromažďují veškeré informace týkající se použití tohoto nařízení. Tyto záznamy musejí obsahovat všechny informace, které prokáží, že byly splněny podmínky tohoto nařízení. Záznamy týkající se individuální podpory *de minimis* se archivují po dobu deseti ročních účetních období ode dne jejího poskytnutí. Záznamy týkající se režimu podpory *de minimis* se archivují po dobu deseti let ode dne, kdy byla v rámci tohoto režimu poskytnuta poslední individuální podpora. Na písemnou žádost poskytne dotyčný členský stát Komisi ve lhůtě 20 pracovních dnů nebo v delší lhůtě, která je v žádosti stanovena, všechny informace, které Komise považuje za nezbytné k prokázání skutečnosti, že byly dodrženy podmínky tohoto nařízení, zejména celková výše podpory *de minimis*, kterou podnik obdržel podle tohoto nařízení a podle nařízení (ES) č. 1998/2006.

Článek 4

Přechodná ustanovení

Toto nařízení se použije na podporu udělenou na poskytování služeb obecného hospodářského zájmu před jeho vstupem v platnost, pokud tato podpora splňuje všechny podmínky stanovené v článcích 1 a 2. Jakákoli podpora na poskytování služeb obecného hospodářského zájmu, která tyto podmínky nesplňuje, bude Komisí posouzena v souladu s příslušnými rozhodnutími, rámci, pokyny, sděleními a oznámeními.

Po uplynutí platnosti tohoto nařízení je možné každou podporu *de minimis*, která splňuje podmínky tohoto nařízení, právoplatně provádět ještě dalších šest měsíců.

Článek 5

Vstup v platnost a doba platnosti

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení se použije do 31. prosince 2018.

Komise hodlá provést přezkum tohoto nařízení pět let po jeho vstupu v platnost.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 20. prosince 2011.

Za Komisi

José Manuel BARROSO

předseda

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

EVROPSKÁ KOMISE

Směnné kurzy vůči euru [1]

10. ledna 2012

(2012/C 8/05)

1 euro =

	měna	směnný kurz		měna	směnný kurz
USD	americký dolar	1,2808	AUD	australský dolar	1,2379
JPY	japonský jen	98,39	CAD	kanadský dolar	1,3021
DKK	dánská koruna	7,4355	HKD	hongkongský dolar	9,9471
GBP	britská libra	0,82820	NZD	novozélandský dolar	1,6098
SEK	švédská koruna	8,8120	SGD	singapurský dolar	1,6506
CHF	švýcarský frank	1,2136	KRW	jihokorejský won	1 478,49
ISK	islandská koruna		ZAR	jihoafrický rand	10,3390
NOK	norská koruna	7,6555	CNY	čínský juan	8,0858
BGN	bulharský lev	1,9558	HRK	chorvatská kuna	7,5325
CZK	česká koruna	25,785	IDR	indonéská rupie	11 722,29
HUF	maďarský forint	312,31	MYR	malajsijský ringgit	4,0127
LTL	litevský litas	3,4528	PHP	filipínské peso	56,335
LVL	lotyšský latas	0,6981	RUB	ruský rubl	40,3900
PLN	polský zlotý	4,4626	THB	thajský baht	40,512
RON	rumunský lei	4,3620	BRL	brazilský real	2,3030
TRY	turecká lira	2,3921	MXN	mexické peso	17,3805
			INR	indická rupie	66,3390

[1] *Zdroj*: referenční směnné kurzy jsou publikovány ECB.

Oznámení o pokynech Evropské unie pro správnou praxi

(2012/C 8/06)

Stálý výbor pro potravinový řetězec a zdraví zvířat se v souladu s výsledkem posouzení dohodl na zveřejnění následujících názvů pokynů Evropské unie pro správnou praxi a odkazů na ně v souladu s článkem 9 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 ze dne 29. dubna 2004 o hygieně potravin ([1]):

Název: Guide to good manufacturing practice for „liquid, concentrated, frozen and dried egg products" used as food ingredients (non-ready to eat egg products) (Pokyny pro správnou praxi pro „tekuté, koncentrované, zmrazené a sušené vaječné výrobky" používané jako složky potravin (vaječné výrobky neurčené k přímé konzumaci))
Autor: Evropské sdružení zpracovatelů vajec (EEPA)
Odkaz: http://ec.europa.eu/food/food/biosafety/hygienelegislation/good_practice_en.htm

Název: Community guide for good hygiene practices in pullet rearing and egg laying flocks (Pokyny Společenství pro správnou hygienickou praxi v hejnech kuřic a nosnic)
Autor: Výbor profesních zemědělských organizací a Všeobecná konfederace zemědělských družstev v Evropské unii (COPA-COGECA), Evropská unie velkoobchodníků s vejci, vaječnými výrobky, drůbeží a pernatou zvěří (EUWEP)
Odkaz: http://ec.europa.eu/food/food/biosafety/salmonella/impl_reg_en.htm

Název: Guide to Good Hygiene Practice for the Prevention and Control of Pathogenic Microorganisms with particular Reference to *Salmonella* in *Gallus gallus* (Broilers) reared for meat on farms, and during catching, loading and transport (Pokyny pro správnou hygienickou praxi pro prevenci a tlumení patogenních mikroorganismů se zvláštním zaměřením na salmonelu u *Gallus gallus* (brojlerů) při chovu v hospodářstvích pro masnou produkci a při odchytu, nakládce a přepravě)
Autor: Výbor profesních zemědělských organizací a Všeobecná konfederace zemědělských družstev v Evropské unii (COPA-COGECA), Sdružení drůbežářských podniků a drůbežářského obchodu v EU (AVEC)
Odkaz: http://ec.europa.eu/food/food/biosafety/salmonella/impl_reg_en.htm

Název: Community Guide to Good Practice for Hygiene and the application of the HACCP principles in the production of natural sausage casings (Pokyny Společenství pro správnou hygienickou praxi a použití zásad HACCP při výrobě přírodních střívek na uzeniny)
Autor: Evropské sdružení pro přírodní střívka na uzeniny (ENSCA)
Odkaz: http://ec.europa.eu/food/food/biosafety/hygienelegislation/good_practice_en.htm

([1]) Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 1.

INFORMACE ČLENSKÝCH STÁTŮ

Souhrnné údaje sdělené členskými státy o státní podpoře poskytnuté podle nařízení Komise (ES) č. 736/2008 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na státní podpory malým a středním podnikům působícím v oblasti produkce, zpracování a uvádění produktů rybolovu na trh

(Text s významem pro EHP)

(2012/C 8/07)

Pomoc č.: SA.33146 (11/XF)

Členský stát: Francie

Orgán poskytující podporu: FranceAgriMer, établissement national des produits de l'agriculture et de la mer.

Název podniku, který je příjemcem podpory *ad hoc*: Organisations de producteurs (organizace producentů)

Právní základ:

— Article 75 de la loi n° 1312/2003 du 30 décembre 2003 de finances rectificatives pour 2003.

— Článek 17 nařízení Komise (ES) č. 736/2008 ze dne 22. července 2008 o použití článků 87 a 88 Smlouvy na státní podpory malým a středním podnikům působícím v oblasti produkce, zpracování a uvádění produktů rybolovu na trh

— ustanovení čl. 37 písm. n) nařízení Rady (ES) č. 1198/2006 ze dne 27. července 2006 o Evropském rybářském fondu

Částka poskytnuté podpory *ad hoc*:

— 2 miliony EUR v roce 2012

— 1,3 milionu EUR v roce 2013

— 0,7 milionu EUR v roce 2014

Maximální míra podpory: 60 %

Datum vstupu v platnost: 2012

Doba poskytování jednotlivé podpory (předpokládané datum poslední splátky): Lhůta pro podání žádosti o úhradu zůstatku podpory končí dnem 31. prosince 2015.

Cíl podpory: Podpořit restrukturalizaci podniku organizací producentů

Uveďte, který z článků 8 až 24 byl použit: Článek 17 nařízení Komise (ES) č. 736/2008 ze dne 22. července 2008 o použití článků 87 a 88 Smlouvy na státní podpory malým a středním podnikům působícím v oblasti produkce, zpracování a uvádění produktů rybolovu na trh

Dotčená činnost: Rybolov a akvakultura

Název a adresa orgánu poskytujícího podporu:

FranceAgriMer, établissement national des produits de l'agriculture et de la mer
12 rue Henri Rol-Tanguy
TSA 20002
93555 Montreuil-sous-Bois Cedex
FRANCE

Adresa internetových stránek, kde je možné nalézt úplné znění režimu nebo kritérií a podmínek, podle kterých se poskytuje podpora *ad hoc* mimo režim podpory:

http://agriculture.gouv.fr/europe-et-international

Odůvodnění:

Cílem této státní podpory je podpořit restrukturalizaci organizací producentů pomocí vnitrostátních zdrojů pocházejících ze zvláštní daně odváděné úřadu OFIMER (od 1. dubna 2009 nahrazen úřadem FranceAgrimer, který převzal všechny činnosti předchozího úřadu).

Existují dva důvody pro uplatnění nařízení o výjimkách:

— na jedné straně rozhodnutí Komise o státní podpoře N 544/03 – parafiskální poplatek odváděný úřadu OFIMER nepředpokládá financování tohoto typu mezi strukturními opatřeními společného zájmu, neboť účast v restrukturalizačních opatřeních nebyla předpokládána v rámci nástroje FNOR. Ve skutečnosti byla později zanesena do rozhodnutí Komise v čl. 37 písm. n) nařízení Rady (CE) č. 1198/2006 ze dne 27. července 2006 o Evropském rybářském fondu,

— na druhou stranu vzhledem k podstatnému využití příslušných finančních prostředků a vzhledem k využívání a možnostem využití prostředků z jiných opatření a os Evropského rybářského fondu, které omezují možnosti restrukturalizace a revize finanční tabulky, není finančně možné se uchýlit k opatření 3-1 (článek 37) nařízení o ERF (CE) č. 1198/2006.

Sdělení ministra hospodářství, zemědělství a inovací Nizozemského království podle čl. 3 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/22/ES o podmínkách udělování a užívání povolení k vyhledávání, průzkumu a těžbě uhlovodíků

(2012/C 8/08)

Ministr hospodářství, zemědělství a inovací sděluje, že obdržel žádost o povolení k vyhledávání uhlovodíků v bloku H16 na mapě, která je přiložena jako příloha 3 vyhlášky o těžbě (*Mijnbouwregeling*) (úřední věstník (*Staatscourant*) 2002, č. 245).

S odvoláním na směrnici uvedenou v záhlaví a na článek 15 horního zákona (*Mijnbouwwet*) (sbírka zákonů (*Staatsblad*) 2002, č. 542) vyzývá ministr hospodářství, zemědělství a inovací zúčastněné subjekty k podání konkurenční žádosti o povolení k vyhledávání uhlovodíků v bloku H16 nizozemského kontinentálního šelfu.

Orgánem příslušným pro udělování povolení je Ministerstvo hospodářství, zemědělství a inovací. Kritéria, podmínky a požadavky stanovené v čl. 5 odst. 1 a 2 a v čl. 6 odst. 2 výše uvedené směrnice jsou blíže uvedeny v horním zákoně (*Mijnbouwwet*) (Sbírka zákonů (*Staatsblad*) 2002, č. 542).

Žádosti je možné podávat po dobu třinácti týdnů od zveřejnění této výzvy v *Úředním věstníku Evropské unie* a je třeba je zaslat na adresu Ministerstva hospodářství, zemědělství a inovací:

De minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie
ter attentie van de heer P. Jongerius, directie Energiemarkt
ALP/562
Bezuidenhoutseweg 30
Postbus 20101
2500 EC Den Haag
NEDERLAND

Žádosti obdržené po uplynutí uvedené lhůty nebudou brány v potaz.

O žádostech bude rozhodnuto nejpozději do dvanácti měsíců od uplynutí uvedené lhůty.

Další informace je možné získat od p. E. J. Hoppela na telefonním čísle: +31 703797762.

Sdělení ministra hospodářství, zemědělství a inovací Nizozemského království podle čl. 3 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/22/ES o podmínkách udělování a užívání povolení k vyhledávání, průzkumu a těžbě uhlovodíků

(2012/C 8/09)

Ministr hospodářství, zemědělství a inovací sděluje, že obdržel žádost o povolení k vyhledávání uhlovodíků v bloku G18 na mapě, která je přiložena jako příloha 3 vyhlášky o těžbě (*Mijnbouwregeling*) (úřední věstník (*Staatscourant*) 2002, č. 245).

S odvoláním na směrnici uvedenou v záhlaví a na článek 15 horního zákona (*Mijnbouwwet*) (sbírka zákonů (*Staatsblad*) 2002, č. 542) vyzývá ministr hospodářství, zemědělství a inovací zúčastněné subjekty k podání konkurenční žádosti o povolení k vyhledávání uhlovodíků v bloku G18 nizozemského kontinentálního šelfu.

Orgánem příslušným pro udělování povolení je Ministerstvo hospodářství, zemědělství a inovací. Kritéria, podmínky a požadavky stanovené v čl. 5 odst. 1 a 2 a v čl. 6 odst. 2 výše uvedené směrnice jsou blíže uvedeny v horním zákoně *(Mijnbouwwet)* (Sbírka zákonů (*Staatsblad*) 2002, č. 542).

Žádosti je možné podávat po dobu třinácti týdnů od zveřejnění této výzvy v *Úředním věstníku Evropské unie* a je třeba je zaslat na adresu Ministerstva hospodářství, zemědělství a inovací:

De minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie
ter attentie van de heer P. Jongerius, directie Energiemarkt
ALP/562
Bezuidenhoutseweg 30
Postbus 20101
2500 EC Den Haag
NEDERLAND

Žádosti obdržené po uplynutí uvedené lhůty nebudou brány v potaz.

O žádostech bude rozhodnuto nejpozději do dvanácti měsíců od uplynutí uvedené lhůty.

Další informace je možné získat od p. E. J. Hoppela na telefonním čísle: +31 703797762.

Sdělení ministra hospodářství, zemědělství a inovací Nizozemského království podle čl. 3 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/22/ES o podmínkách udělování a užívání povolení k vyhledávání, průzkumu a těžbě uhlovodíků

(2012/C 8/10)

Ministr hospodářství, zemědělství a inovací sděluje, že obdržel žádost o povolení k vyhledávání uhlovodíků v bloku M3 na mapě, která je přiložena jako příloha 3 vyhlášky o těžbě (*Mijnbouwregeling*) (úřední věstník (*Staatscourant*) 2002, č. 245).

S odvoláním na směrnici uvedenou v záhlaví a na článek 15 horního zákona (*Mijnbouwwet*) (sbírka zákonů (*Staatsblad*) 2002, č. 542) vyzývá ministr hospodářství, zemědělství a inovací zúčastněné subjekty k podání konkurenční žádosti o povolení k vyhledávání uhlovodíků v bloku M3 nizozemského kontinentálního šelfu.

Orgánem příslušným pro udělování povolení je Ministerstvo hospodářství, zemědělství a inovací. Kritéria, podmínky a požadavky stanovené v čl. 5 odst. 1 a 2 a v čl. 6 odst. 2 výše uvedené směrnice jsou blíže uvedeny v horním zákoně (*Mijnbouwwet*) (Sbírka zákonů (*Staatsblad*) 2002, č. 542).

Žádosti je možné podávat po dobu třinácti týdnů od zveřejnění této výzvy v *Úředním věstníku Evropské unie* a je třeba je zaslat na adresu Ministerstva hospodářství, zemědělství a inovací:

De minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie
ter attentie van de heer P. Jongerius, directie Energiemarkt
ALP/562
Bezuidenhoutseweg 30
Postbus 20101
2500 EC Den Haag
NEDERLAND

Žádosti obdržené po uplynutí uvedené lhůty nebudou brány v potaz.

O žádostech bude rozhodnuto nejpozději do dvanácti měsíců od uplynutí uvedené lhůty.

Další informace je možné získat od p. E. J. Hoppela na telefonním čísle: +31 703797762.

Sdělení ministra hospodářství, zemědělství a inovací Nizozemského království podle čl. 3 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/22/ES o podmínkách udělování a užívání povolení k vyhledávání, průzkumu a těžbě uhlovodíků

(2012/C 8/11)

Ministr hospodářství, zemědělství a inovací sděluje, že obdržel žádost o povolení k vyhledávání uhlovodíků v bloku N1 na mapě, která je přiložena jako příloha 3 vyhlášky o těžbě (*Mijnbouwregeling*) (úřední věstník (*Staatscourant*) 2002, č. 245).

S odvoláním na směrnici uvedenou v záhlaví a na článek 15 horního zákona (*Mijnbouwwet*) (sbírka zákonů (*Staatsblad*) 2002, č. 542) vyzývá ministr hospodářství, zemědělství a inovací zúčastněné subjekty k podání konkurenční žádosti o povolení k vyhledávání uhlovodíků v bloku N1 nizozemského kontinentálního šelfu.

Orgánem příslušným pro udělování povolení je Ministerstvo hospodářství, zemědělství a inovací. Kritéria, podmínky a požadavky stanovené v čl. 5 odst. 1 a 2 a v čl. 6 odst. 2 výše uvedené směrnice jsou blíže uvedeny v horním zákoně (*Mijnbouwwet*) (Sbírka zákonů (*Staatsblad*) 2002, č. 542).

Žádosti je možné podávat po dobu třinácti týdnů od zveřejnění této výzvy v *Úředním věstníku Evropské unie* a je třeba je zaslat na adresu Ministerstva hospodářství, zemědělství a inovací:

De minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie
ter attentie van de heer P. Jongerius, directie Energiemarkt
ALP/562
Bezuidenhoutseweg 30
Postbus 20101
2500 EC Den Haag
NEDERLAND

Žádosti obdržené po uplynutí uvedené lhůty nebudou brány v potaz.

O žádostech bude rozhodnuto nejpozději do dvanácti měsíců od uplynutí uvedené lhůty.

Další informace je možné získat od p. E. J. Hoppela na telefonním čísle: +31 703797762.

Souhrnné údaje sdělené členskými státy o státní podpoře poskytnuté podle nařízení Komise (ES) č. 736/2008 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na státní podpory malým a středním podnikům působícím v oblasti produkce, zpracování a uvádění produktů rybolovu na trh

(Text s významem pro EHP)

(2012/C 8/12)

Pomoc č.: SA.33387 (11/XF)

Členský stát: Španělsko

Region/orgán poskytující podporu: Comunitat Valenciana

Název režimu podpory/název podniku, který je příjemcem podpory *ad hoc*: Ayudas a explotaciones de piscicultura.

Právní základ: Resolución de 4 de mayo de 2011, de la Consellera de Agricultura, Pesca y Alimentación, por la que se adjudican a AGROALIMED determinadas tareas en explotaciones de piscicultura.

Roční výdaje plánované v rámci režimu nebo částka poskytnuté podpory *ad hoc*: 20 000 EUR

Maximální míra podpory: 100 %

Datum vstupu v platnost: ode dne zveřejnění

Doba trvání režimu podpory nebo poskytování jednotlivé podpory (nejdéle do 30. června 2014); uveďte: poslední trimestr platby z ročního rozpočtu

Cíl podpory: Realizace sanitárních opatření v případě akvakulturních druhů chovaných na rybích farmách regionu Comunitat Valenciana

Uveďte, který z článků 8 až 24 byl použit: článek 14, podpora na opatření v oblasti zdraví zvířat.

Dotčená činnost: Rybí farmy

Název a adresa orgánu poskytujícího podporu:

Conselleria de Agricultura, Pesca y Alimentación
C/ Amadeo de Saboya, 2
46410 Valencia
ESPAÑA

Adresa internetových stránek:

http://www.agricultura.gva.es/web/c/document_library/get_file?uuid=d9ffb5e3-e479-44fb-894e-8b6b3a2b234d&groupId=16

Odůvodnění: Vzhledem ke zvláštním činnostem prováděným v rybích farmách je vhodné zavést řadu preventivních opatření v oblasti zdraví zvířat a veřejného zdraví. Dotované činnosti odpovídají činnostem stanoveným v článku 14 nařízení č. 736/2008 „podpora na opatření v oblasti zdraví zvířat“ a mají být provedeny v rámci ročního plánu zdraví zvířat na rok 2011.

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2012 (bez DPH, včetně poštovného za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční DVD	22 úředních jazyků EU	1 310 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	840 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční DVD (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	100 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), DVD, jedno vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepisovat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném DVD.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (http://eur-lex.europa.eu) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: http://europa.eu

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS